MFA

2022

תערוכת בוגרות תכנית התואר השני באמנות

معرض خرّيجات برنامج اللقب الثاني في الفنون

MFA Graduate Exhibition

תערוכת בוגרות תכנית התואר השני באמנות
معرض خرّيجات برنامج اللقب الثاني في الفنون
MFA Graduate Exhibition

אוניברסיטת חיפה
הפקולטה למדעי הרוח
בית הספר לאמנויות
החוג לאמנות

جامعة حيفا
كليّة الآداب
دارة الفنون
قسم الفنون

University of Haifa
Faculty of Humanities
School of the Arts
The Department of Fine arts

Image: Nadine Qadour Nsralden صورة: نادين قدور نصرالدين דימוי: נאדין קדור נסראלדין

אנה איילת אפל
آنا ايلت ابل
Anna Ayelet Eppel

ענבל כהן חמו
عنبال كوهن حمو
Inbal Cohen Hamo

מירי מור
ميري مور
Miri Mor

נאדין קדור נסראלדין
نادين قدور نصرالدين
Nadine Qadour Nsralden

שירה ריימן
شيرا رايمن
Shira Reiman

חברי הוועדה החוגית לתכנית התואר השני MFA

פרופ׳ איה בן רון
פרופ׳ פסי גירש
פרופ׳ שרון פוליאקין
פרופ׳ פיליפ רנצר
פרופ׳ יצחק גולומבק
ד״ר טליה הופמן
מר אסי משולם

מרצות התכנית:

פרופ׳ שרון פוליאקין
ד״ר טליה הופמן

מנחים אישיים בתכנית (תשפ״א – תשפ״ב)

אסי משולם
ורדי כהנא
מריק לכנר
נדב וייסמן
סיגלית לנדאו
פרופ׳ פיליפ רנצר
רונה יפמן
רון עמיר
שלומית ליוור
שי איגנץ

أعضاء لجنة القسم لبرنامج اللقب الثاني MFA

البروفيسور إيها بن رون
البروفيسور بيسي غيرش
البروفيسور شارون بولياكين
البروفيسور فيليب رنتسر
البروفيسور يتسحاق غولومبيك
د. طاليا هوفمان
السيّد آسي مشولام

محاضرتا البرنامج

البروفيسور شارون بولياكين
د. طاليا هوفمان

مرشدون شخصيّون في البرنامج (2021-2022)

آسي مشولام
فاردي كهانا
ماريك لخنر
نداف فايسمان
سيغاليت لنداو
البروفيسور فيليب رنتسر
رونا يفمان
رون عمير
شلوميت ليفير
شاي إغناتس

Members of the Departmental Committee of the MFA Program:

Prof. Aya Ben Ron
Prof. Pessi Girresh
Prof. Sharon Poliakine
Prof. Philip Rantzer
Prof. Yitzhak Golombek
Dr. Thalia Hoffman
Mr. Assi Meshullam

Program lecturers:

Prof. Sharon Poliakine
Dr. Thalia Hoffman

Personal advisors in the program (2020-2022):

Assi Meshullam
Marik Lechner
Nadav Weissman
Prof. Philip Rancher
Rona Yifman
Ron Amir
Shai Ignatz
Shlomit Liver
Sigalit Landau
Vardi Kahana

תודות

פרופ׳ גור אלרואי, רקטור
פרופ׳ אפרים לב, דיקן הפקולטה למדעי הרוח
פרופ׳ פיליפ רנצר, ראש בית הספר לאמנויות
אסי משולם, ראש החוג לאמנות
פרופ׳ שרון פוליאקין, יו״ר ועדת התואר השני MFA
ד״ר טליה הופמן, מרצה ומנחה בתכנית התואר השני
אהרן רפטר, ראש מנהל, הפקולטה למדעי הרוח
ורד לוינסון, אחראית הפקות, בית הספר לאמנויות
טל לנדסהוט, מנהלנית, בית הספר לאמנויות
רלי יוריסט, ע.מנהלית לראשי חוגים, בית הספר לאמנויות
רויטל כהן, מזכירה, בית הספר לאמנויות
מיכל פשטצקי גולן, אחראית קשרי קהילה, בית הספר לאמנויות
יואב זילברג, ממונה תפעול סדנאות, בית הספר לאמנויות
שי דוידי, רכז מדיה
איציק כהן, טכנאי סדנאות תיאטרון
אסף שמואל, טכנאי סדנאות אמנות
תומר ראובני, מנהל גושי הבניינים מגדל אשכול והמשכן לאמנויות
חיים חייט, אחראי בניין, המשכן לאמנויות
אליק בוצ׳ורשבילי, אחראי בניין, המשכן לאמנויות
מאירה רוטמן
יארא מחאג׳נה

شكر وتقدير

البروفيسور غور إلروي، ريكتور
البروفيسور إفرايم ليف، عميد كليّة الآداب
البروفيسور فيليب رنتسر، رئيس مدرسة الفنون
آسي مشولام، رئيس قسم الفنون
البروفيسور شارون بولياكين، رئيسة لجنة اللقب الثاني MFA
د. طاليا هوفمان، محاضرة وميسِّرة في برنامج اللقب الثاني
أهرون ريفطر، رئيس قسم، كليّة الآداب
فيرد لفينسون، مسؤولة الإنتاج، مدرسة الفنون
طال لندسهوط، مديرة، مدرسة الفنون
رالي يوريسط، مساعدة مديرة لرؤساء الأقسام، مدرسة الفنون
رفيطال كوهين، سكرتارية مدرسة الفنون
ميخال فاشطتسكي غولان، مسؤولة العلاقات الاجتماعيّة، مدرسة الفنون
يوآف زيلبيرغ، مسؤول عن تفعيل الورشات، مدرسة الفنون
شاي دافيدي، مركِّز الميديا
إيتسيك كوهين، تقنيّ ورشات المسرح
أساف شموئيل، تقنيّ ورشات الفنون
تومر رأوفيني، مدير تجمّعات المباني برج أشكول ودارة الفنون
حاييم حياط، مسؤول مبنى، دارة الفنون
أليك بوتشورشفيلي، مسؤول مبنى، دارة الفنون
مئيرا روطمان
يارا محاجنة

Acknowledgments:

Prof. Gur Elroy, Rector
Prof. Efraim Lev, Dean of the Faculty of Humanities
Prof. Philip Rantzer, Head of the School of the Arts
Assi Meshullam, Head of the art department
Prof. Sharon Poliakine, Chairman of the MFA Degree Committee
Dr. Thalia Hoffman, Lecturer and Instructor in the Master's Program
Aharon Rafter, Head of Department, Faculty of Humanities
Vered Levinson, Production Manager, School of the Arts
Tal Landeshut, Administeator, School of the Arts
Reli Yurist, Administrative assistant to the dept heads, School of the Arts
Revital Cohen, Secretary of the School of the Arts
Michal Peshtetzky Golan, Head of Community Relations, School of the Arts
Yoav Zilberg, Workshop Operations Manager, School of the Arts
Shai Davidi, Media Coordinator
Itzik Cohen, Theater workshop technician
Assaf Shmuel, Art workshop technician
Tomer Reuveni, Director of the building blocks Migdal Eshkol and the Arts Center
Haim Hayat, Building manager, the Arts Center
Alik Butchurshvili, Building manager, the Arts Center
Meira Rotman
Yara Mahajena

כל המידות בסנטימטרים: עומק x רוחב x גובה

المقاييس بالسنتمتر: عمق X عرض X علو

Measurements are given in cm: hight x width x depth

אורחות/ים בתכנית (תשפ"א–תשפ"ב):
פרופ׳ אורי הירשברג, איה מירון, אילנית קנופוני, אלהם רוקני,
ד"ר גל הרץ, דלית מתתיהו, הדס מאור, זהר אלמקייס, לי לוריאן,
מעין צדקה, נדב וייסמן, נועה גינצבורג, סאלי הפטל נווה,
פרופ׳ עידו בראל, ד"ר ערין סלאמה קודסי, רולא חורי, רות קנר

אורחות/ים מחו"ל (תשפ"א–תשפ"ב):
סוזן זפ, אדריאן פאצ׳י, וולקן קזלטונץ׳, ד"ר ליויה אלכסנדר

ضيفات/ضيوف البرنامج (2021-2022):
البروفيسور أوري هيرشبيرغ، آيا ميرون، إيلانيت كنوفوني، إلهام روكني،
د. غال هيرتس، داليت متتياهو، هدس مئور، زوهر إلمكايس، لي لوريان،
معيان تسدكا، نداف فايمان، نوعا غينتسبورغ، سالي هفطل نافيه،
البروفيسور عيدو بارئيل، د. عرين سلامة قدسي، رلى خوري، روت كنار

ضيفات/ضيوف من خارج البلاد (2021-2022):
سوزان زف، أدريان باتشي، فولكان كزلطونتش، د. ليفيا ألكسندر

Guest in the program (2020-2022):
dr. Arin Salameh Qudsi, Aya Meron,
Dalit Matityahu, Elham Rokani, dr. Gal Hertz,
Hadas Maor, Prof. Ido Barel, Ilanit Knoponi,
Li Lorian, Maayan Tzadaka, Nadav Weissman,
Noa Ginzburg, Rula Khoury, dr. Ruth Kanner,
Prof. Uri Hirschberg, Zohar Elmakias

International Guests:
Adrian Paci, Livia Alexander,
Suzanne Repp, Volkan Kızıltunç

תקופה לא קלה עוברת בשנים האחרונות על המקום הלא–קל שאנחנו חיים בו. מגפה מוזרה וקפריזית שתקפה את חיי השגרה שלנו ופגעה פגיעה לא פשוטה במרקם העדין של החיים בקמפוס, מציאות פוליטית אלימה ומייאשת שמחלחלת גם אל האקדמיה, יוקר מחייה הולך ומאמיר, פערים חברתיים שלעתים נדמה שכבר לא ניתן לגשר עליהם, חוסר אמון של אדם בשכניו ופרנויה כללית שהולכת ומחריפה, איום מאירופה במלחמת עולם שלישית ובמשבר כלכלי גלובלי, וכל זה על רקע אסון אקלימי שאף אחד לא יודע אם וכיצד ניתן יהיה לצאת ממנו בשלום. אלה זמנים של חירום, וזמני חירום הם אף פעם לא קלים עבור התרבות והאמנות; קשה להחזיק סטודיו, קשה לקנות חומרים וציוד, קשה לראות אופק ולצפות לעתיד, קשה להתרכז בעבודה, ובעיקר קשה להאמין. בלילות אני חולם על מקום אחר, ובימים, לפחות בחלק מהם, אני מוצא עידוד בגן הסגור והמוגן שיש לנו כאן בחוג לאמנות, שמהווה בועה של שפיות ושל חיים משותפים, ומראה שאפשר גם אחרת; שלאמנות, ללימוד, לעיון ולמחקר, יש, בכל זאת, כוח מרפא.

אני מלווה את התכנית לתואר שני כראש חוג כבר חמש שנים. התהליכים שעוברות התלמידות והתלמידים בתכנית מעוררים בי השתאות בכל פעם מחדש, וביתר שאת בשנים האחרונות, מאז שהחלו שרון וטליה להוביל את התכנית למחוזות חדשים שבהם מהווה האמנות כלי ומדיום למחקר אקדמי לכל דבר. תהליכי העומק שעוברים האמנים והאמניות בתכנית, מרשימים בתוצאות החומריות והחזותיות, כמו גם בעבודות העיוניות שמלוות את פרויקט הגמר. הללו מעידות על עוצמתו וחיוניותו של המהלך, שהופך את החוג שלנו לחלק ממגמה עולמית משמעותית, שמובלת בעשור האחרון על–ידי אקדמיות שונות לאמנות ברחבי העולם. אין לי ספק שהאמניות והאמנים שבוגרים את תכנית התואר השני שלנו, יוצאים ממנה עם מטען אישי עשיר ומורכב לאין ערוך מזה שעמו נכנסו, גם אם הגיעו אלינו כאמניות ואמנים בשלים ומנוסים זה מכבר.

עובדת היותנו חלק בלתי נפרד מן האוניברסיטה, מקנה לתכנית הלימודים אופי אינטר–דיסציפלינרי ומאפשרת לתלמידים/ות להעשיר את עולמם/ן ואת יצירתם/ן בתחומים שונים ומגוונים. המשתתפים/ות בתכנית הדו–שנתית פוגשים מומחים מתחומים שונים, שומעים הרצאות בנושאים מגוונים ומקבלים הנחיה וביקורת מן הטובים שבאנשי ונשות המקצוע בארץ. יחד עם זאת, נדמה לי כי החלק המשמעותי ביותר בתכנית, הוא דווקא המפגש הבלתי אמצעי והמתמשך של חברי וחברות הקבוצה אלה עם אלה, תוך שהם מפתחים יחסי הדדיות ושיח מפרים, בינם לבין עצמם. משנה לשנה אני רואה כיצד מתגבשות להן קבוצות וחברויות חדשות, שחלקן ממשיכות להתקיים גם שנים לאחר סיום הלימודים.

בשם כל סגל החוג לאמנות, אני מבקש להודות לשרון ולטליה על העבודה המאומצת לאורך השנה, ובעיקר על ריכוז המאמצים לקראת סופה, כפי שהם באים לידי ביטוי בתערוכת הבוגרים שלפנינו, ובכנס הבינלאומי שמלווה אותה. אני מודה לכל אורחי ואורחות התכנית, למנחים ולמנחות, ובעיקר לבוגרות הטריות, להן אני מאחל הצלחה רבה בהמשך הדרך.

שלכם/ן,
אסי משולם
ראש החוג לאמנות

The recent years have not been an easy time for the not-easy place we live in. A strange and capricious pandemic that has attacked our daily lives and damaged the delicate fabric of life on campus, a violent and despairing political reality that permeates the academia, the cost of living is rising, social gaps that sometimes seem unbridgeable, a general distrust of one in one's neighbor, and an overall exacerbating paranoia, a threat of World War III and a global economic crisis, all against the backdrop of a climate catastrophe that no one knows if and how it will be possible to get out of safely. These are times of emergency, and times of emergency are never easy for culture and arts; It is hard to maintain a studio, it is hard to buy materials and equipment, it is hard to see a horizon and plan for the future, it is hard to concentrate on work, and most of all, it is hard to believe. At night I dream of a different place, and during the day, at least in some of them, I find encouragement in the closed, protected garden we have here in the art department, which is an island of sanity and coexistence, that shows it is possible otherwise; That art, study and research, have, after all, a healing power.

I have been accompanying the master's degree program as a department head for five years. The processes students in the program undergo amaze me each and every time, and especially in recent years, since Sharon and Talia began leading the program to new areas where art is a tool and a medium for academic research for all intents and purposes. The fundamental processes the artists in the program undergo are impressive in the material and visual results, as well as in the theoretical works that accompany the final project. They indicate the power and vitality of the move, which makes our department part of a significant global trend, led in the last decade by various art academies around the world. I have no doubt that the artists who graduate our master's program, come out of it with an infinitely richer and more complex personal baggage than the one they came in with, even if they came here as already mature and experienced artists.

Us being an integral part of the university, gives the curriculum an interdisciplinary character and enables students to enrich their world and their work in different and diverse fields. Participants of the biennial program meet experts from various fields, listen to lectures on various topic and receive guidance and feedback from the best professionals in the country. At the same time, it seems to me that the most significant part of the program, is the unmediated, ongoing encounter of the group members with one another, while developing a mutually reciprocal relationships and discourse. From year to year, I watch how new groups and friendships are formed, some of which continue to exist even after graduation.

On behalf of all the faculty members of the Department of Art, I would like to thank Sharon and Talia for their hard work throughout the year, and especially for concentrating their efforts towards its end, as they are reflected in the graduate exhibition before us, and in the international conference that accompanies it. I thank all the guests of the program, the advisors, and especially the new graduates, to whom I wish great success along the way.

Assi Meshullam
Head of the art department

تمرّ فترة غير سهلة في السنوات الأخيرة على المكان غير السهل الذي نعيش فيه. وباء غريب ومتقلّب هاجم حياتنا الروتينيّة وألحق ضررًا غير بسيط بنسيج الحياة الرقيق في الحرم الجامعيّ، واقع سياسيّ عنيف ويدعو إلى اليأس يتغلغل إلى الأوساط الأكاديميّة أيضًا، غلاء المعيشة آخذ في الارتفاع، فجوات اجتماعيّة تبدو أحيانًا غير قابلة للجَسر، انعدام ثقة الإنسان بجيرانه وبارانويا عامّة آخذة بالتفاقم، تهديد من أوروبا بحرب عالميّة ثالثة وبأزمة اقتصاديّة عالميّة، وكلّ ذلك على خلفيّة كارثة مناخيّة لا يعرف أحد ما إذا كان من الممكن الخروج منها بسلام وكيف. هذه أوقات طوارئ، وأوقات الطوارئ لا تكون سهلة على الإطلاق بالنسبة إلى الثقافة والفنون؛ من الصعب حيازة أستوديو، ومن الصعب شراء الموادّ والمعدّات، ومن الصعب رؤية الأفق والتطلّع إلى المستقبل، ومن الصعب التركيز في العمل، والأهمّ من ذلك كلّه أنّه من الصعب تصديق ذلك. في الليل أحلم بمكان آخر، وفي النهار، أجد التشجيع في الحديقة المغلقة والمحميّة التي لدينا هنا في قسم الفنون، والتي هي بمثابة فقاعة من العقلانيّة والعيش المشترك، والتي تظهر أنّ في الإمكان خلاف ذلك؛ وأنّ للفنّ، وللتعليم، وللدراسة والبحث، قوّة شافية، في نهاية المطاف.

إنّني أرافق برنامج اللقب الثاني كرئيس قسم منذ خمس سنوات. تدهشني السيرورات التي تمرّ بها الطالبات والطلّاب في البرنامج مرارًا وتكرارًا، وخاصّة في السنوات الأخيرة، منذ أن بدأ شارون وطاليا بريادة البرنامج إلى مناطق جديدة يشكّل فيها الفنّ أداة ووسيطًا للبحث الأكاديميّ بكلّ معنى الكلمة. إنّ السيرورات المتعمّقة التي يمرّ بها الفنّانون والفنّانات في البرنامج تثير الإعجاب من ناحية النتائج المادّيّة والبصريّة، وكذلك من ناحية الأعمال النظريّة المصاحبة للمشروع النهائيّ. ويدلّ هذا على قوّة وحيويّة هذه الخطوة، التي تجعل قسمنا جزءًا من اتّجاه عالميّ مهمّ، تقوده في العقد الأخير أكاديميّات فنّيّة مختلفة حول العالم. ليس لديّ شكّ في أنّ الفنّانات والفنّانين الذين تخرّجوا من برنامج اللقب الثاني لدينا، سيخرجون منه بشحنة شخصيّة أكثر ثراءً وتعقيدًا من تلك التي أتوا بها، حتّى لو جاءوا إلينا كفنّانات وكفنّانين ناضجين وذوي خبرة منذ زمن بعيد.

إنّ حقيقة كوننا جزءًا لا يتجزّأ من الجامعة تمنح المنهاج الدراسيّ طابعًا متعدّد التخصّصات، وتمكّن الطلّاب/الطالبات من إثراء عالمهم/ن وإبداعهم/نّ في مجالات مختلفة ومتنوّعة. يلتقي المشاركون/ات في البرنامج الذي يمتدّ سنتين بخبراء من مختلف المجالات، ويستمعون إلى محاضرات حول مواضيع مختلفة ويتلقّون التوجيه والنقد من أفضل المهنيّين والمهنيّات في البلاد. في الوقت نفسه، يبدو لي أنّ الجزء الأكثر أهمّيّة في البرنامج يكمن بالذات في اللقاء المباشر والمستمرّ لأعضاء وعضوات المجموعة بعضهم مع بعض، وتطويرهم/نّ للعلاقات المتبادلة والحوار المثمر فيما بينهم/نّ. من سنة إلى أخرى أرى كيف تتبلور مجموعات وصداقات جديدة لديهم، وبعضها يستمرّ سنوات بعد إنهاء الدراسة والتخرّج.

باسم جميع أعضاء الهيئة التدريسيّة في قسم الفنون، أودّ أن أشكر شارون وطاليا على عملهما الجادّ طوال السنة، وخاصّة لتركيز جهودهما نحو نهاية السنة، كما ينعكس ذلك في معرض الخرّيجين الذي أمامنا، وفي المؤتمر الدوليّ المرافق له. أشكر جميع ضيوف وضيفات البرنامج، والميسِّرين والميسِّرات، وخاصّة الخرّيجات الجديدات، اللواتي أتمنّى لهنّ النجاح الكبير على طول الطريق.

كامل مودّتي،
آسي مشولام
رئيس قسم الفنون

אנה איילת. מירי. נאדין. ענבל. שירה.

בוגרות יקרות,

אחרי שנתיים, 16 חודשי לימוד, 2 חופשות סמסטר, קיץ ארוך אחד מסתיימת לה פיסת חיים דחוסה ואינטנסיבית באירועים וחוויות מבפנים ומבחוץ.

בתחילת הסוף חמש תערוכות, או שמא תערוכה אחת מחולקת לחמש. חמישה גופי עבודה מרתקים, החושפים ומעידים על עולמה האישי של כל אחת מכן אבל גם על המשותף שצמח מעצם הקירבה והלימוד המשותף.

שנה שלמה מתוך השנתיים יחד למדנו בזום, תקופה שאיתגרה את האפשרות לקירבה ועבודה משותפת. בודאי עוד ייחקר וייכתב רבות על השינויים האבולוציוניים ביחסים ובקשרים חברתיים בעקבות המגפה, אך המחזור שלכן בודאי עבר טלטלה בשנה שעברה. נותרתן חמש ולכן עוד יותר מרגש לראות את הקשר, החברות, העבודה המשותפת וכמובן ההישגים שלכן כמו גם את הצמיחה האישית של כל אחת מכן.

במהלך השנתיים האחרונות ובתערוכה הגמר של כל אחת מכן אתן עוסקות בחומרים ורעיונות שמצביעים על עירנות לסובב אותנו, על רצון עיקש לפתח משהו אישי, אבל לא רק. אתן מעלות סוגיות הירככיות על מבנים חברתיים, ומבני כח, מייצרות פנטזיות שמושרשות בהיסטוריה ארוכת שנים ולא פוחדות לחשוף כאב ואובדן. הביקורתיות המובלעת, המחקר ושדות הידע אליהם אתן מתייחסות ובתוכם אתן מנהלות דיון, מעידים על עכשוויות ורלוונטיות ועל חושים מחודדים.

אנחנו מאחלות לכן להמשיך במחקר האמנותי שלכן, להמשיך להשתמש בחושים, בדחפים ובאינטואיציה ובה בעת לשאול שאלות, לדייק ולחדד את העבודה וחשוב לא פחות לראות ולהראות אותה בהקשרים רחבים.

אנחנו מאמינות שלאמנות יש את ה"כוח האחר" להניע דברים בעולם ולהילחם באדישות המסוכנת, ולכן העבודה שלכן כל כך חשובה, המשיכו בכל הכח.

שלכן
שרון וטליה

آنا أيليت. ميري. نادين. عنبال. شيرا.

الخرّيجات العزيزات،

بعد سنتين، 16 شهرًا تعليميًّا، عطلتي فصلين دراسيّين، وصيف واحد طويل تنتهي قطعة من الحياة مكثّفة ومضغوطة بالأحداث والتجارب من الداخل والخارج.

في بداية النهاية خمسة معارض، أو ربّما معرض واحد مقسّم إلى خمسة. خمس مجموعات أعمال رائعة، تكشف وتدلّ على العالم الشخصيّ لكلّ واحدة منكنّ، ولكن أيضًا على المشترك الذي نشأ من خلال التقارب والتعلّم المشترك.

سنة كاملة من السنتين معًا درسنا عبر الزوم، وهي فترة تحدّت إمكانيّة التقارب والعمل المشترك معًا. بالتأكيد أنّه سيُقال ويكتب الكثير لاحقًا عن التغيّرات التطوّريّة في العلاقات والروابط الاجتماعيّة في أعقاب الوباء، لكنّ فوجكنّ مرّ بالتأكيد بحالة من الإرباك في السنة الماضية. بقيتم خمسة أشخاص، ولذا فإنّه من المثير أكثر أن نرى ونقدّر العلاقة، الصداقة، العمل المشترك وبالطبع إنجازاتكنّ، بالإضافة إلى النموّ الشخصيّ لكلّ واحدة منكنّ.

خلال السنتين الماضيتين وفي المعرض الختاميّ لكلّ واحدة منكنّ، انشغلتن بموادّ وأفكار تشير إلى الوعي بما يحيط حولنا، وإلى الرغبة القويّة في تطوير شيء شخصيّ، ولكن ليس هذا فحسب. أنّكن تطرحن قضايا هرميّة عن بُنى اجتماعيّة، وهياكل سلطة، وتنتجن خيالات متجذّرة في تاريخ طويل السنوات ولا تخشَيْنَ من التعبير عن الألم والفقدان. إنّ النقد المغلّف، البحث وحقول المعرفة التي تتطرّقن إليها والتي تُجرين في إطارها نقاشاتكنّ، تدلّ على المعاصرة والعلائقيّة وعلى حدّة الحواسّ.

نحن نتمنّى لكنّ أن تُتابعنَ بحثكنّ الفنّيّ، وأن تواصلنَ استخدام حواسّكنّ، دوافعكنّ وحدسكنّ، وفي الوقت نفسه أن تواصلنَ طرح الأسئلة، التدقيق وصقل العمل، ومن المهمّ أيضًا رؤية عملكنّ وعرضه في سياقات واسعة.

نحن نؤمن بأنّ الفنّ لديه الـ"قوّة الأخرى" لتحريك الأشياء في العالم ولمحاربة اللامبالاة الخطرة، ولهذا السبب فإنّ عملكنّ مهمّ جدًّا، فتابعنَه بكلّ قوّتكنّ.

بإخلاص،
شارون وطاليا

Anna Ayelet. Miri. Nadin. Inbal. Shira.

Dear graduates,

After two years, 16 months of study, 2 semester vacations, and one long summer, comes the end of an intense piece of life, packed with events and experiences, external and internal ones.

At the beginning of the end there are five exhibitions, or perhaps one exhibition divided into five. Five fascinating bodies of work, revealing and indicating the personal world of each of you, but also the common that grew out of the very closeness and common learning.

A whole year out of the two years together we studied via Zoom, a period that challenged the possibility of closeness and working together. Surely much more will be researched and written about the evolutionary changes in relationships and social bonds following the pandemic, but your class have truly been shaken last year. Only 5 of you were left, so it is even more exciting to watch the bonding, the friendships, the joint work and of course your achievements as well as each one personal growth.

During the last two years, and in your final exhibition, you have been dealing with materials and ideas that indicate a vigilance to what surround us, a stubborn desire to develop something personal, but not only. You bring up hierarchical issues of social structures and power structures, producing fantasies that are rooted in a long history and are not afraid to reveal pain and loss. The hinted critique, the research and the fields of knowledge to which you refer and within which you conduct a discussion, indicate a contemporaneity and relevance, and sharp senses.

We wish for you to continue your artistic research, to continue using your senses, impulses and intuition and at the same time to ask questions and refine your work, and of equal importance – to see and show it in broad contexts.

We believe art has the "other force" to move things in the world and fight the dangerous indifference, which is why your work is so important. Keep on with all might.

Yours,
Sharon and Thalia

אנה איילת אפל
آنا ايلت ابل
Anna Ayelet Eppel

הפרדס –
באתי לדרוך כאן שוב

البستان - جئت لأخطو هنا من جديد

The Orchard (Pardes) -
I came to step here again

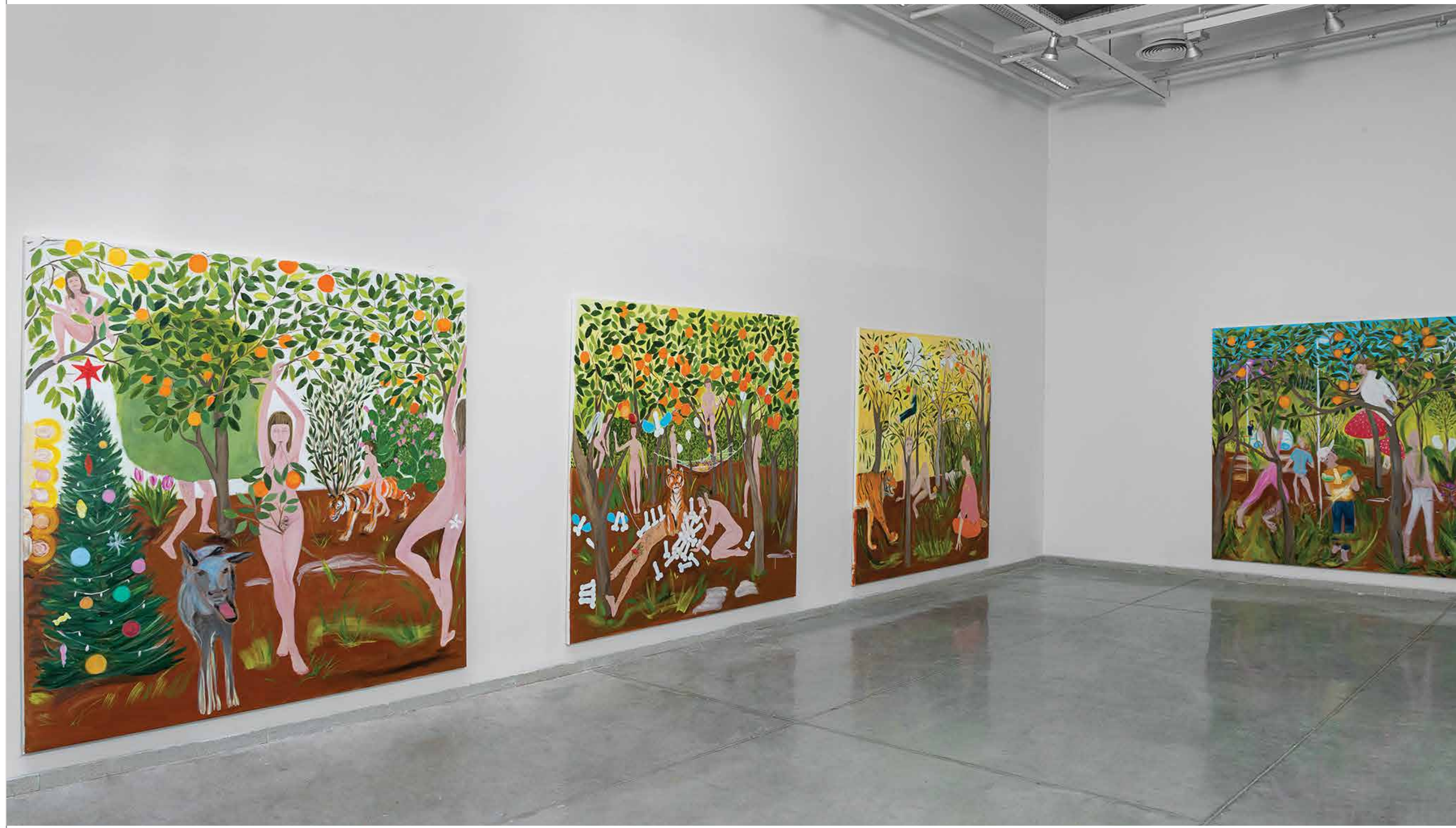

אנה איילת אפל, מראה הצבה, הפרדס –באתי לדרוך כאן שוב, אקריליק ושמן על בד, 2022
آنا أيليت إبيل، مظهر المعرض، البستان - جئت لأخطو هنا من جديد, أكريليك وزيت على قماش، 2022
Anna Ayelet Eppel, Installation view, The Orchard (Pardes) - I came to step here again, Acrylic and Oil on canvas, 2022

מי את?

קוראים לי אנה איילת אפל. הזהות שלי די מורכבת או שאולי אפילו אין אחת. רואה את עצמי כאמנית ישראלית אבל לא רק. נולדתי בסיביר הסובייטית למשפחה בעלת ערכים אתאיסטים. על היהדות שלי גיליתי רק שנה לפני שעליתי לארץ. לדת נחשפתי בפעם הראשונה בגיל 7 כאשר התנצרתי. הוקסמתי מן האפשרות לשתף פעולה עם מבוגרים במשחק של פנטזיות שהם לוקחים ברצינות. לארץ עליתי עם המשפחה בגיל 10, בגיל 12 כבר עברנו תהליך גיור בקיבוץ דתי, אז גם נחשפתי לפן אחר בדת, של דוקטרינה ואורח חיים קפדני עם הרבה פחות קסם ורושם ויזואלי. גם אם לא המשכנו במשפחה לשמור את המצוות המצופות, אמי סיפרה כי עוד הרבה זמן אחרי, התעוררתי כל יום מדקלמת את תפילת שמע ישראל בקול רם, כנראה שהפסקתי עם זה בגיל 15 כאשר נחשפתי במקרה לספרות בודהיסטית ועולם המדיטציות הטראסדנטאליות.

באילו סוגי מדיה את פועלת?

הזהות הישראלית שלי והרצון שלי לשזור בה עוד זהויות, וגם הניסיון לגעת דרך הציור במטענים מסוימים הקשורים למקום. חזרתי לארץ לפני שנה וחצי, לא חזרה שהיא מובנת מאליה, בעקבותיה, כל מיני חוויות מהעליה הראשונה שלי עלו וגם מהחיים שלפני העזיבה פה. אולי זה פוסט טראומה. אז יש בי צורך לגעת בזה, במטענים האלו, לפרק אותם ולא לתת דין וחשבון. התחלתי את התהליך עם המשפט "באתי לדרוך פה שוב" כהזדהות שלי עם המיתוס של היהודי הנודד אך גם מתוך צורך לדרוך פה שוב בלי להתנצל. כאשר נחשפתי לעולם האיזוטריקה היהודית והקבלה, גיליתי לא מעט קסם גם ביהדות. משם המשכתי ל"פרדס" מתוך מודעות לכל מה שהמילה הזאת מכילה בתוכה בפן התרבותי, האישי, הישראלי, הדתי והמקום בו הוא פוגש אותי כיום. כמובן הכל מתוך נקודת המבט שלי המחפשת לערער על הסדר הקיים ולהחדיר בו את שלל האלמנטים אשר מרתקים אותי גם מדתות ומסורות אחרות. למשל, הדת ההינדית, האמריקאית הילידית ואלמנטים מהניו אייג'. הכל מהכל, כל מה שנוגע בי ומדבר אליי.

אילו נושאים מעסיקים אותך כרגע בעבודה שלך?

אני רואה את עצמי כאמנית רב תחומית אבל יותר מכל, בשנים האחרונות אני מתעסקת בציור, לכן בתקופה האחרונה אני עונה בדרך כלל שאני פשוט ציירת. יחד עם זאת, בתהליך היצירה עצמו לא פעם אני עדיין בוחרת להשתמש בשלל מדיות אחרות, ביניהן פיסול, מיצב, צילום ואפילו פרפורמנס, זה עוזר לי ליצירתיות, לגיבוש רעיונות ולהתכנסות לצורות של סצנות אשר ישרתו את הציור. בעתיד יש לי רצון ושאיפה לעסוק גם בפיסול ואולי מיצב באותו הפוקוס בו אני עוסקת היום בציור.

מה הם מקורות ההשראה לעבודה שלך?

אני חושבת שתמיד החיים שסביבי ואיך הם משתלבים עם החיים שבתוכי. נוף מרתק אותי, לפעמים בצורה כזאת שאין מספיק חושים כדי שאוכל לחוות אותו באמת, אז הציור נכנס לתמונה, לפחות במובנים של אור, צבע וצורה. יש לי פטיש לארכיטיפים ופרדיגמות, דתות אשר נוגעות בי באיזשהו אופן ומיתוסים. כל מיני צורות ותכנים מהזיכרון הקולקטיבי שלנו. כמו כן אני מחפשת פרדוקסים וניגודים. אני אוהבת ומושפעת מציור טוב מתקופות שונות, ג'וטו די בונדונה השאיר בי רושם רב, גויה, גוגן, התאהבתי בציור של הנרי מטיס אחרי שראיתי אותו במקור ב – MOMA. אהובים עליי גם פרנסיס בייקון, דיוויד הוקני, אלכס כץ, מאמא אנדרסון, פיטר דויג, דניאל ריכטר, דנה שוץ ועוד רבים... גם ציור מסורתי של המזרח הרחוק מרשים אותי מאוד. אני אוהבת ציור ומשתדלת להיחשף גם להרבה ציור עכשווי.

כיצד "מחקר עם ודרך אמנות" השפיע על היצירה שלך?

המחקר איפשר לי להתבונן על תהליך היצירה והפרקטיקה שלי כמכלול, על מנת להבין לעומק מה באמת מעסיק אותי ומי אני כאמנית. אחת הדוגמאות החשובות הן שבזכות המחקר ניסחתי שתי שאלות עיקריות אשר מתארות את מה שמעסיק אותי ביצירה שלי לאורך השנים. בזכות ניסוח השאלות קל לי יותר לדייק ולהחליט על סדרות ופרויקטים שונים להמשך. אלו הן השאלות: באילו אופנים אני יוצקת את עצמי אל תוך צורות של זיכרון קולקטיבי ומייצרת מיתוס חדש? מהו תפקיד המשחק בתהליך היצירה שלי וכיצד הוא תורם ליצירת מיתוס? הפרויקט הנוכחי שלי, העוסק בפרדס והכניסה שלי אליו, נוצר בזכות שאלות מחקר אלו.

אנה איילת אפל, חכמים זוהרים בחושך, אקריליק ושמן על בד, 2022
آنا أيليت إبيل، الحكماء يتوهَّجون في الظلمة، أكريليك وزيت على قماش، 2022
Anna Ayelet Eppel, Sages Glow in The Dark, Acrylic and Oil on canvas, 2022

198X206

من أنت؟

اسمي آنا أيليت إبيل. هويّتي مركّبة للغاية أو ربّما ليست واحدة. أرى نفسي كفنّانة إسرائيليّة، ولكن ليس هذا فقط. ولدت في سيبيريا السوفييتيّة لعائلة ذات قيم إلحاديّة. اكتشفتُ يهوديّتي قبل عام واحد فقط من هجرتي إلى إسرائيل. تعرّفت على الدين لأوّل مرّة في سنّ السابعة عندما تحوّلت إلى مسيحيّة. لقد انبهرتُ بإمكانيّة التعاون مع الكبار في لعبة التخيّلات التي يأخذونها على محمل الجدّ، وهذا على الرغم من صدمة أبي، الذي تبيّن لي أنّه يهوديّ، وطلبه من والدتي أن أبقى خارج الصورة في هذا الموضوع. لقد هاجرت إلى إسرائيل مع عائلتي في سنّ العاشرة، في سنّ الثانية عشرة، مررنا بالفعل بعمليّة تحوّل إلى الديانة اليهوديّة في كيبوتس دينيّ، وقد تعاون هنا أبي في الموضوع، وعندها تعرّفت على وجه آخر في الدين، يتّصل بالعقيدة وبنمط حياة صارم مع سحر وانطباع بصريّ أقلّ. حتّى لو لم نستمرّ في ممارسة التعاليم الدينيّة في الأسرة، وقالت والدتي إنّه لا يزال هناك طويل أمامي، فقد كنتُ أستيقظ كلّ يوم وأنا أتلو صلاة "شماع يسرائيل" بصوت عالٍ، ويبدو أنني توقّفت عن ذلك في سنّ الخامسة عشرة عندما تعرّفتُ بالصدفة على الأدب البوذيّ وعالم التأمّلات المتسامية.

ما هي المواضيع التي تشغلك حاليًّا في عملك؟

هويّتي الإسرائيليّة ورغبتي في نسج المزيد من الهويّات فيها، وكذلك محاولة التطرّق من خلال اللوحة إلى مواضيع مشحونة معيّنة تتعلّق بالمكان. عدت إلى البلاد قبل عام ونصف العام، ولم تكن هذه العودة بمثابة أمر بديهيّ، في أعقاب ذلك، طفت على السطح جميع أنواع التجارب من هجرتي الأولى وأيضًا من الحياة قبل مغادرتي هنا. ربّما أكون في مرحلة ما بعد الصدمة. لذلك، أنا بحاجة إلى ملامسة هذه المواضيع المشحونة، وإلى تفكيكها دون تقديم أيّ كشف حساب لأحد. لقد بدأت العمليّة بعبارة "لقد جئت لأخطو هنا من جديد"، وذلك كتماه منّي مع أسطورة اليهوديّ الرحّال، ولكن أيضًا بدافع الحاجة إلى الخطو هنا مرة أخرى دون اعتذار. عندما تعرّفت على عالم الباطنية اليهودية و"الكابالاه"، اكتشفتُ قدرًا كبيرًا من السحر في اليهوديّة أيضًا. من هناك واصلت الخطو نحو "بستان"، من منطلق إدراك كلّ ما تحويه هذه الكلمة من ناحية ثقافيّة وشخصيّة وإسرائيليّة ودينيّة والمكان الذي تقابلني فيه اليوم. بالطبع، كلّ شيء من وجهة نظري التي تسعى إلى تحدّي النظام الراهن وغرسه بمجموعة متنوّعة من العناصر التي تبهرني من الديانات والتقاليد الأخرى. على سبيل المثال، الديانة الهندوسيّة والأمريكيّة الأصلانيّة وعناصر من العصر الجديد. كلّ شيء من كلّ شيء، كلّ ما يمسّني ويعنيني.

ما هي أنواع الوسائط التي تعمل بها؟

أرى نفسي كفنّانة متعدّدة التخصّصات، لكنّ الأهمّ من ذلك كلّه هو أنّني منشغلة في الرسم في السنوات الأخيرة، لذلك عادةً ما أجيب في الآونة الأخيرة بأنّني رسّامة. مع ذلك، في العملية الإبداعيّة نفسها، ما زلت في كثير من الأحيان أختار استخدام مجموعة متنوّعة من الوسائط الأخرى، بما في ذلك النحت، الإنشاء، التصوير وحتّى الأداء، فهي تساعدني على الإبداع، وعلى صياغة الأفكار والوصول إلى أشكال من المشاهد التي ستخدم الرسم. في المستقبل، لديّ رغبة وطموح في الاهتمام بالنحت أيضًا، وربّما بالإنشائيّة، مع ذات التركيز الذي أخصّصه للرسم اليوم.

ما هي مصادر الإلهام في عملك؟

أفكّر دائمًا في الحياة من حولي وكيف تتداخل مع الحياة التي في داخلي. المناظر الطبيعيّة تسحرني، أحيانًا بطريقة لا تكفي فيها الحواسّ التي لديّ لأعيشها حقًّا، عندها تدخل اللوحة في الصورة، على الأقلّ من حيث الضوء واللون والشكل. لديّ مطرقة للنماذج الأوّليّة والمسوَّدات، الأديان التي تمسّني بطريقة ما والأساطير. شتّى الأشكال والمضامين من ذاكرتنا الجماعيّة. كذلك، أنا أبحث عن مفارقات وتناقضات. أنا أحبّ الرسم الجيد من فترات مختلفة وأتأثّر به. جوتو دي بوندوني ترك لديّ انطباعًا كبيرًا، غويا، غوغان، عشقتُ لوحة هنري ماتيس بعد رؤيتها في الأصل في MOMA. كما أنّني أحبّ فرانسيس بيكون، ديفيد هوكني، أليكس كاتس، ماما أندرسون، بيتر دويغ، دانئيل ريخطر، دانا شوتس، وغيرهم الكثير. أنا معجبة جدًّا أيضًا باللوحة التقليديّة للشرق الأقصى. أحبّ الرسم وأحاول أن أتعرّف على الكثير من الرسم المعاصر أيضًا.

كيف أثر "البحث بالفنّ ومن خلاله" على عملي؟

أتاح لي البحث أن أتأمّل عمليّتي الإبداعيّة وممارستي ككلّ، لكي أفهم بعمق ما يهمّني حقًّا ومَن أنا كفنّانة. أحد الأمثلة المهمّة هو أنّه بفضل البحث قمت بصياغة سؤالين رئيسيّين يصفان ما يشغلني في عملي الإبداعيّ على مرّ السنين. بفضل صياغة الأسئلة، أصبح من الأسهل بالنسبة إليّ أن أكون دقيقة وأن أقرّر بشأن السلاسل والمشاريع المختلفة المستقبليّة. هذه هي الأسئلة: بأيّ طرق أقولبُ نفسي في داخل أشكال من الذاكرة الجماعيّة وأخلق أسطورة جديدة؟ ما هو دور اللعب في عملي الإبداعيّ وكيف يساهم في خلق الأسطورة؟ لقد نشأ مشروعي الحاليّ، الذي ينشغل بالبستان وبدخولي إليه، بفضل هذه الأسئلة البحثيّة.

Who are you?

My name is Anna Ayelet Eppel. My identity is rather complicated and perhaps does not fully exist. I see myself as an Israeli artist but not solely. I was born in soviet Siberia to an atheist family. I learned about my Judaism only a year before coming to Israel. However, already at the age of seven, I was baptized, a rebellious act in the Soviet Union. I remember finding in organized religion the fascinating possibility to collaborate with adults in a role-play they take seriously, actually believing in all these fantastic tales. I immigrated to Israel with my family at the age of 10, and when I turned 12 we had completed the process of conversion to Judaism in a religious Kibbutz. There I was exposed to another facet of religion, of doctrine and a strict lifestyle with far less charm and visual impression. Even though we did not continue following all the religious rules, for yet a long time after, I would wake up every day reciting the Shema Yisrael prayer aloud. I stopped this habit only at the age of 15, when I came across Buddhist literature and the world of transcendental meditations.

What sort of mediums you use in your artwork?

I am very much occupied with my Israeli identity and a wish to weave more identities into it, attempting to express my emotional baggage through painting. After several years abroad, I came back to Israel 18 months ago. It wasn't an obvious step, and it brought back many memories from my first Aliyah and also from life before leaving here. Perhaps I am a bit post-traumatic in that sense, so I need to touch on this subject, to deconstruct it accounting to anyone. I started with the statement "I've come to step here again". Thus, I identify with the myth of the Wandering Jew, but also, I am claiming my right to step on this land again without apologizing. This process of claiming what is mine includes Jewish esoterica and Kabbalah. It led me to the "Pardes" (Jewish exegesis) theme of my work, aware of the myriad of aspects included in this term: cultural, personal, religious, and how these aspects relate to me today. As usual, my point of view seeks to challenge the existing order and infuse it with the various elements I find fascinating from other religions and traditions. For instance, the Hindu religion, the native American tradition and new-age elements. A large potpourri of everything that touches me and speaks to me.

What themes are currently occupying you in your work?

I see myself as a multidisciplinary artist, but in recent years I have been mostly painting, so lately I usually answer that I am a painter. At the same time, during the creative process I often choose to use a variety of other media, including sculpture, installation, photography and even performance. It encourages my creativity, and helps me formulate ideas and converge into forms or scenes that will serve the painting. I have a desire and an aspiration to engage in the future in sculpture and perhaps in installation with the same focus I engage in painting today.

What sources of inspiration affect your work?

Views fascinate me, sometimes so much that the ordinary senses are not enough to fully experience the view. To satisfy this craving to totally consume the view, I use painting, at least in aspects of light, color and shape. I also have a serious fetish for archetypes, religions, and myths, of all kinds and shapes, including the contents of our collective memory. I always look for paradoxes and contrasts. I love iconic paintings from different periods and am especially affected by it. Artists that made a great impression on me include Giotto di Bondone, Goya, Gauguin. I fell in love with a painting by Henry Matisse after seeing it in MOMA.
I also love Francis Bacon, David Hockney, Alex Katz, Mama Anderson, Peter Doig, Daniel Richter, Dana Schutz and many more.
I am also very impressed by the traditional painting of the Far East. I love painting and try to expose myself to a lot of contemporary painting as well.

How has "research in and through art" affected your work?

The research enabled me to look at my creation process and practice as a whole, in order to more deeply understand what occupies me and who I am as an artist. One important example is that thanks to the research I have formulated two main questions which distill my work over the years. Wording the questions made it easier for me to refine and decide on further projects and series. The questions are: In what ways do I pour myself into forms of collective memory and consolidate a new myth? What is the role of play in my creative process and how does it contribute to the creation of a myth? My current project, which faces the "Pardes" and my entry into it, was created thanks to these research questions.

אנה איילת אפל, עץ הדעת והחיים, אקריליק ושמן על בד, 2022
آنا أيليت إبيل، شجرة المعرفة والحياة، أكريليك وزيت على قماش، 2022
Anna Ayelet Eppel, A Tree Of Life and Knowledge, Acrylic and Oil on canvas, 2022
198X215

אנה איילת אפל, אוכלת הבולבולים (או נטרפה דעתה) אקריליק ושמן על בד, 2022
آنا أيليت إبيل، آكلة القضبان (أو فقدت عقلها)، أكريليك وزيت على قماش، 2022
Anna Ayelet Eppel, Phallus Eater (or She lost her mind) Acrylic and Oil on canvas, 2022
198X200

ענבל כהן חמו
عنبال كوهن حمو
Inbal Cohen Hamo

הבניין
المبنى
The building

מי את?

אני אמנית, צלמת, אמא, מאמנת אישית, אוצרת, חיה ויוצרת ברעננה. למדתי מחשבים לתואר ראשון, ובהמשך הנחיית קבוצות, אימון אישי וצילום, ולאחרונה לימודי תעודה במדרשה לאמנות אותם סיימתי עם התערוכה "טרנסטאר".

באילו סוגי מדיה את פועלת?

המדיות העיקריות שלי הן צילום ופיסול. אני משתמשת בטכניקות שנחשבות "מעתיקות מציאות" ובאלגוריתמים אוטומטיים כדי לשבש את ה"אמת" של המציאות ולייצר מציאות חלופית. אני מתחילה ממה שקיים וממה שנמצא – אובייקטים, מקומות, הוויה.

אילו נושאים מעסיקים אותך כרגע בעבודה שלך?

המקום מפעיל אותי ואני חוקרת אותו. מקום הוא הצטברות של חומרים, של חיים ושל זמן. מישהי תכננה, מישהי בנתה, מישהי חיה בו, משהו השאיר בו סימנים. במהלך לימודי במשכן לאמנויות באוניברסיטת חיפה, עטפה אותי הגרנדיוזיות של המקום. חללים גבוהים, צלילים מהדהדים, בטון חשוף וקירות לבנים. למדתי את מרכיבי הבניין, מחריצי הרצפה עד לאור השקיעה, לוכדת אור בחיישן המצלמה.

מה הם מקורות ההשראה לעבודה שלך?

איטלו קאלווינו כתב: "הזיכרון מהדהד: הוא חוזר וחוזר על האותות כדי שהעיר תתחיל סוף–סוף להתממש." (הערים הסמויות מעין). גדלתי על ספרות מדע בדיוני – יקומים רחוקים ועולמות אפשריים ולא אפשריים. אני מנסה להפגיש את הפנטזיה עם הזיכרון. אני חשה רווח ביני לבין המציאות ומחפשת פורטלים לקיום שהיה יכול להיות. דרך דלתות, חלונות, וכתמי אור אני חולמת מקומות בין הארצי לנשגב.

כיצד "מחקר עם ודרך אמנות" השפיע על היצירה שלך?

החקירה של העשייה שלי, הביאה אותי לזהות מושגי יסוד ביצירה שלי: טבע/תרבות, מינימליזם, הכרחיות, צורה יפה, אמת ובליה. הכתיבה סייעה לי לזקק את מהות העשייה שלי – החתירה נגד ה"אמת" של המציאות. האור שלכדתי הוא החומר של המציאות החדשה שאני בונה. שכבות של צילומים נתפרים זה לזה ויוצרים דימוי חדש. אלגוריתמים אוטומטיים עוברים הסבה ושיבוש כדי לייצר מקום אחר, מקום שנמצא בזיכרון – זיכרון שעתיד להתהוות.

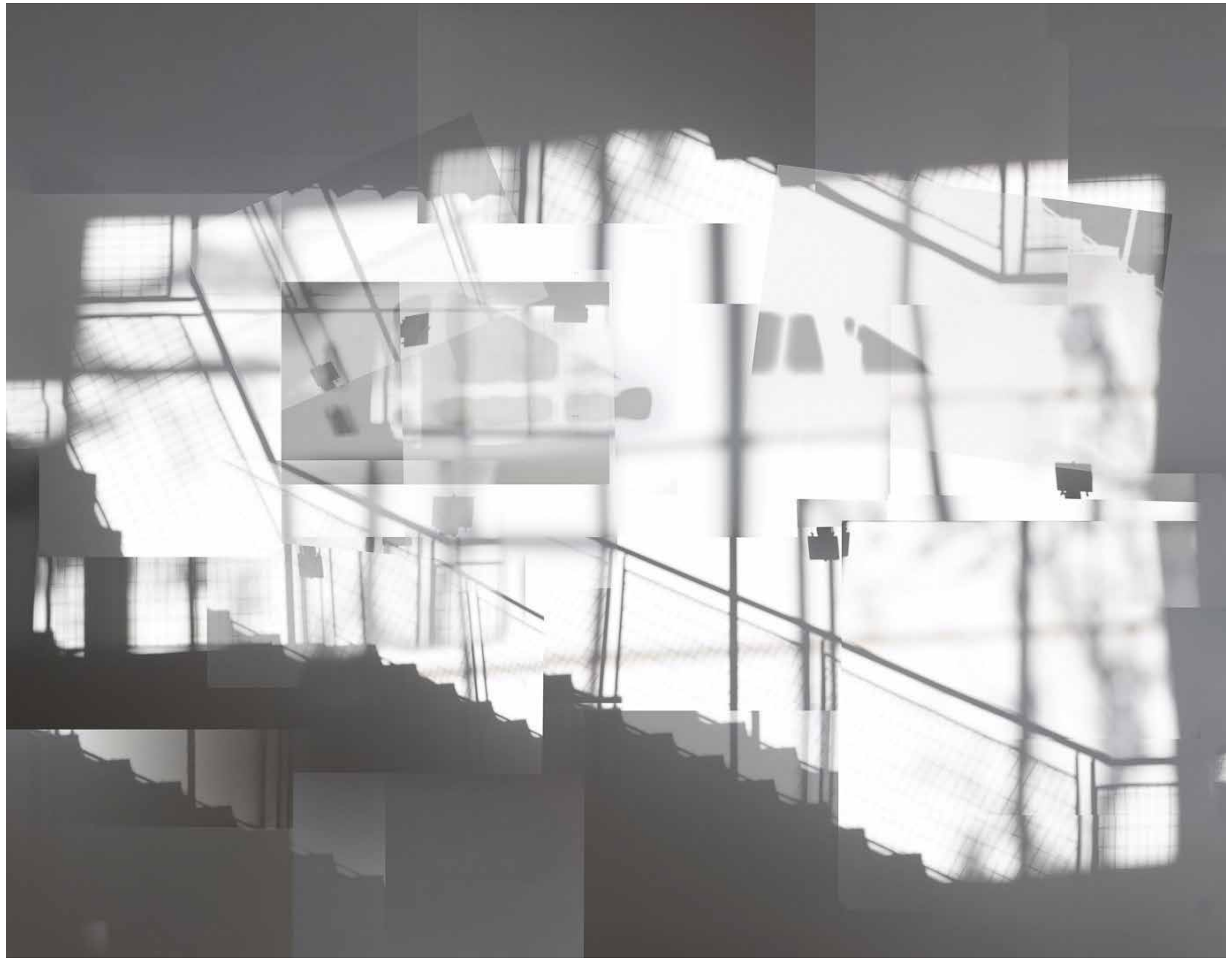

ענבל כהן חמו, הבניין #6, הדפסת סולוונט מודבקת ל – PVC, 2022
عنبال كوهين حمو، المبنى #6، طباعة سولفينت على PVC، 2022
Inbal Cohen Hamo, The Building #6, Solvent print on PVC, 2022

160X125

Who are you?

I am an artist, photographer, mother, life coach and curator, living and creating in Raanana. In addition to studying computer science for my undergraduate degree, I have also studied group facilitation, life coaching, and photography; most recently, I have completed my studies at the Hamidrasha Art College, where I presented my graduation solo show “Transtar”.

What sort of mediums you use in your artwork?

My primary media are photography and sculpture. I use techniques that are considered to be "copying reality" and automated algorithms to disrupt the "truth" of reality and create an alternative reality. I start from what already exists around me - objects, places, being.

What themes are currently occupying you in your work?

Places and environments activate me to explore them. A place is an accumulation of materials, life and time. Someone designed, someone built, someone lived in it, something left its marks. While studying at the Hecht Arts Center at the University of Haifa, I was engulfed in the grandiosity of the place. High ceilings, resonating sounds, exposed concrete and white walls. I studied the building and its components, from the floor grooves up to sunset light, capturing light in the camera sensor.

What sources of inspiration affect your work?

Italo Calvino wrote: "The memory resonates: it repeats over and over again so that the city can finally be realized." (Invisible Cities). I grew up on science fiction literature - distant universes with possible and impossible worlds. In my work, I let fantasy encounter memory. I feel a gap between me and reality and look for portals to existences that could have been. Through doors, windows, and patches of light I dream places between the earthly and the sublime.

How has “research in and through art” affected your work?

Research and analysis led me to identify basic concepts that lead me in my work: nature/culture, minimalism, necessity, fineform, truth and weathering. Writing has helped me to refine the essence of my practice - the constant undermining of the "truth" of reality. The light I have captured is the material of the new reality I am building. Layers of photographs are sewn together to create a new image. Automated algorithms are disrupted and converted to produce another place, a place that exists in memory - a memory that is yet to form.

ענבל כהן חמו, הבניין #21, הדפסת סולוונט מודבקת ל – PVC, 2022
عنبال كوهين حمو, المبنى #21, طباعة سولفينت ملصقة على PVC, 2022
Inbal Cohen Hamo, The Building #21, Solvent print on PVC, 2022

40 cm

من أنت؟

أنا فنّانة، مصوِّرة، أمّ، مدرّبة شخصيّة، وأمينة معارض، أعيش وأبدع في رعنانا. درست موضوع الحاسوب لنيل اللقب الأوّل، ولاحقًا تيسير مجموعات، تدريب شخصيّ وتصوير، ودرستُ مؤخّرًا لنيل شهادة في "همدرشاه لأمنوت"، وأنهيت الدراسة بمعرض "ترانستار".

ما هي المواضيع التي تشغلك حاليًّا في عملك؟

الوسائط الرئيسيّة التي أمارسها هما التصوير والنحت. أستخدم تقنيّات تُعتبر "ناسخة للواقع" وخوارزميّات آليّة لتشويش "حقيقة" الواقع وإنتاج واقع بديل. أبدأ بما هو قائم وبما هو موجود – أشياء، أماكن، كينونة.

ما هي أنواع الوسائط التي تعمل بها؟

المكان يحفّزني وأنا أستكشفه. المكان هو تراكمات من الموادّ والحياة والزمان. شخص ما خطّط، شخص ما بنى، شخص ما عاش فيه، شخص ما ترك آثاره فيه. أثناء دراستي في دارة الفنون بجامعة حيفا، أحاطتني عظمة المكان. فضاءات شاهقة، أصوات مدوّية، خرسانة مكشوفة وجدران بيضاء. درستُ مكوِّنات المبنى، الأخاديد الأرضية حتى ضوء غروب الشمس، والتقطتُ الضوء بمستشعر الكاميرا.

ما هي مصادر الإلهام في عملك؟

كتب إيتالو كالفينو: "الذاكرة تدوِّي: فهي تكرّر الإشارات مرارًا وتكرارًا حتّى تبدأ المدينة أخيرًا في التحقّق." (المدن الخافية عن الأنظار). نشأتُ على أدب الخيال العلميّ – أكوان بعيدة وعوالم ممكنة ومستحيلة. أحاول جمع الخيال مع الذاكرة. أشعر بمسافة بيني وبين الواقع وأبحث عن بوّابات لوجود كان يمكن أن يكون. من خلال الأبواب، النوافذ، وبقع الضوء أحلم بأماكن بين الأرضيّ والساميّ.

كيف أثر "البحث بالفنّ ومن خلاله" على عملي؟

قادني البحث في عملي إلى تحديد المفاهيم الأساسيّة في إبداعي: الطبيعة/الثقافة، التبسيط، الضرورة، الشكل الجميل، الحقيقة والتجوية. لقد ساعدتني الكتابة على صقل جوهر عملي – السعي ضدّ "حقيقة" الواقع. الضوء الذي التقطتُه هو مادّة الواقع الجديد الذي أقوم ببنائه. حياكة طبقات من الصور معًا تؤدّي إلى إنشاء صورة جديدة. تمرّ الخوارزميّات الآليّة بعمليّة تحوّل واضطراب من أجل إنتاج مكان آخر، مكان موجود في الذاكرة – ذاكرة ستتشكّل لاحقًا

עובל כהן חמו, מראה הצבה, הבניין, 2022
عنبال كوهين حمو, مظهر المعرض، المبنى, 2022
Inbal Cohen Hamo, Installation view, The Building, 2022

100X450

ענבל כהן חמו, הבניין 2#, הדפסת סולוונט, 2022
عنبال كوهين حمو, المبنى 2#, طباعة سولفينت, 2022
Inbal Cohen Hamo, The Building #2, Solvent print, 2022

ענבל כהן חמו, הבניין 9#, הקרנת וידאו 15 דק', 2022
عنبال كوهين حمو, المبنى 9#,   عمل فيديو ١٥ دقيقة, 2022
Inbal Cohen Hamo, The Building #9, 15 min video, 2022

מירי מור
ميري مور
Miri Mor

מוקד
مركز
Focus

מירי מור, מראה הצבה מתוך הסדרות "צבעי הסוואה" ו"הסודות של ג'יין דו וג'ון דו", צילום דיגטלי ומיצב וידאו 5 ערוצי HD, 2021–2022
ميري مور، مظهر المعرض, من سلسلة "ألوان التمويه" و "أسرار جين دو وجون دو" تصوير ديجيتالي وتركيب فيديو، 5 HD قنوات, 2021–2022
Miri Mor, Installation view from the series "Camouflage Colors" and "The Secrets of Jane Doe and John Doe", digital photography and 5 Channel HD Video Installation, 2021-2022

מי את?
ישות על פני כדור הארץ, לעיתים חשה פריווילגית על האפשרות לראות את חצי הכוס המלאה.

באילו סוגי מדיה את פועלת?
ייצוגים של נראות מול שקיפות וההיבטים השונים של המנגנון הארכיוני כפי שבאים לידי ביטוי באוכלוסיות מוחלשות. בעבודות הנוכחיות אני עוסקת בשני נושאים: בסדרה "הסודות של ג'ון דו וג'ין דו" באלמוניות.ים מתות.ים, אותן.ם יחידות.ים שלא ניתן לזהותן.ם, על פי ההשערה, מדובר לרוב בזרים, ובסדרה "צבעי הסוואה" בקבוצת עובדי הניקיון, אלו העובדים בניקוי רחובות העיר.

אילו נושאים מעסיקים אותך כרגע בעבודה שלך?
מדיום הצילום, הוידאו והרישום הדיגיטלי. מדיומים אלו משמשים אותי להתבוננות על תהליכים במציאות ובעזרתם אני פועלת בגישה הנעה בין תיעוד, לבימוי, לעיבוד דיגיטלי לכדי יצירת מערכים חזותיים אניגמטיים.

מה הם מקורות ההשראה לעבודה שלך?
המקום בו אני חיה ופועלת. השהייה ברומניה בעשור האחרון והחשיפה למציאות החברתית והכלכלית במדינה ולתהפוכות בהיסטוריה הקרובה שלה. במקביל קריאה של הוגים עכשווים בשדה המרקסיסטי בעיקר Franco Berardi. כמו כן מגוון אמניות ואמנים העוסקים באספקטים חברתיים ואילו שהמוות ותוצאותיו נוכח בהן, ביניהן.ם תרזה מרגוליס ואנסלם קיפר.

כיצד "מחקר עם ודרך אמנות" השפיע על היצירה שלך?
ההתבוננות בעשייה ובפרקטיקה שלי לאורך זמן אילצו אותי לשהות עם החומרים, להתנסח מחדש מדויק יותר, לחקור כיוונים חדשים ביצירה ולהרחיב את מגוון האמצעים בהם אני פועלת. ההבנה שהעשייה היא תהליך אינסופי וכל שלב הוא נדבך נוסף איפשרו לי לקבל את היצירה שלי כתהליך מחקרי מאתגר המוביל להשתכללות מתמדת.

من أنت؟
كيان ما على الكرة الأرضيّة. أحيانًا أشعر بالتّرَف لإمكانيّة رؤية نصف الكأس الممتلئ.

ما هي المواضيع التي تشغلك حاليًّا في عملك؟
تمثيلات الرؤية مقابل الشفافية والجوانب المختلفة للآليّة الأرشيفيّة كما يتمّ التعبير عنها في الفئات السكانيّة المستضعفة. أنشغل في أعمالي الحاليّة بموضوعين اثنين: المجهولات/ون، الموتى، تلك الوحدات التي ليس في الإمكان معرفة هويّتها، ومجموعة عمّال النظافة، أولئك الذين يعملون في تنظيف شوارع المدينة.

ما هي أنواع الوسائط التي تعمل بها؟
وسيطة التصوير، الفيديو والرسم الديجيتاليّ. هذه الوسائط تساعدني على تأمّل العمليّات الجارية في الواقع، وبمساعدتها أعمل ضمن توجُّه يراوح بين التوثيق، الإخراج والمعالجة الديجيتاليّة لإنشاء أعمال بصريّة غامضة.

ما هي مصادر الإلهام في عملك؟
المكان الذي أعيش وأعمل فيه. الإقامة في رومانيا خلال العقد الماضي والتعرّف على الواقع الاجتماعي والاقتصادي للدولة وعلى الاضطرابات في تاريخها الحديث. في نفس الوقت، قراءة كتابات مفكرين معاصرين في المجال الماركسي، خصوصًا فرانكو بيراردي. كل هذه الأمور تؤثّر على عملي. كذلك، هناك مجموعة متنوّعة من الفنّانين والفنّانات الذين ينشغلون بجوانب اجتماعية يكون الموت، وعواقبه، حاضرًا فيها، من بينهم تريزا مارغوليس وأنسيلم كيفر.

كيف أثر "البحث بالفنّ ومن خلاله" على عملي؟
أجبرني تأمُّل عملي وممارستي بمرور الوقت على البقاء مع الموادّ، وعلى إعادة الصياغة بشكل أكثر دقة، وعلى بحث اتجاهات جديدة في العمل وتوسيع نطاق الوسائل التي أعمل بها. إن فهم أنّ العمل هو عمليّة لا نهائيّة وكل مرحلة هي لبنة أخرى جعلاني أقبل عملي الإبداعيّ كعمليّة بحث مثيرة للتحدّي تقود إلى الصقل المستمرّ.

Who are you?

An entity on Earth, sometimes feeling privileged at the possibility of seeing the glass half full.

What sort of mediums you use in your artwork?

Representations of visibility versus transparency and the various aspects of the archival mechanism as expressed in vulnerable populations. In my current work I delve into two themes: The series "The Secrets of John Doe and Jane Doe" dead anonymous ,individuals who cannot be identified and are assumed to mostly be strangers. Furthermore, the series "Camouflage Colors" focuses on a group of street cleaning workers.

What themes are currently occupying you in your work?

Throughout my practice, I use photography, video and digital illustration. These mediums allow me to observe processes in reality through documentation, staging and digital editing practices to create enigmatic visual arrays.

What sources of inspiration affect your work?

My source of inspiration is the place where I live and work. Over the past decade when I lived in Romania, I was triggered by the country's recent history and its social and economic reality in the post-communist era. Simultaneously, I was inspired by reading of contemporary thinkers from the Marxist field, especially Franco Berardi. Moreover a variety of artists who emphasize social aspects and death and their implications, among them Teresa Margolles and Anselm Kiefer.

How has "research in and through art" affected your work?

Experimenting with materials, observing my doing and practice over time has forced me to rephrase more accurately and explore new directions in the work. The understanding that creating is an infinite process and each stage is another layer allowed me to accept my work as a challenging research process leading to constant elaboration.

מירי מור, מראה הצבה, ב׳ ור׳ מתוך הסדרה ״צבעי הסוואה״, צילום דיגיטלי, 2021

ميري مور ، مظهر المعرض ،ر و ب . من سلسلة "ألوان التمويه" ، تصوير ديجيتالي، 2021

Miri Mor, Installation view, B' and R' from the series "Camouflage Colors", digital photography, 2021

מירי מור, מראה הצבה, מתוך הסדרה ״הסודות של ג׳יין דו וג׳ון דו״, צילום משטרתי מוגדל, 55X70 ס״מ כ״א, 2021

ميري مور، مظهر المعرض، من سلسلة "أسرار جين دو وجون دو" تصوير شرطه مكبر,2021

Miri Mor, Installation view, from the series “The Secrets of Jane Doe and John Doe, resized police photograph, 70X55 cm each, 2021

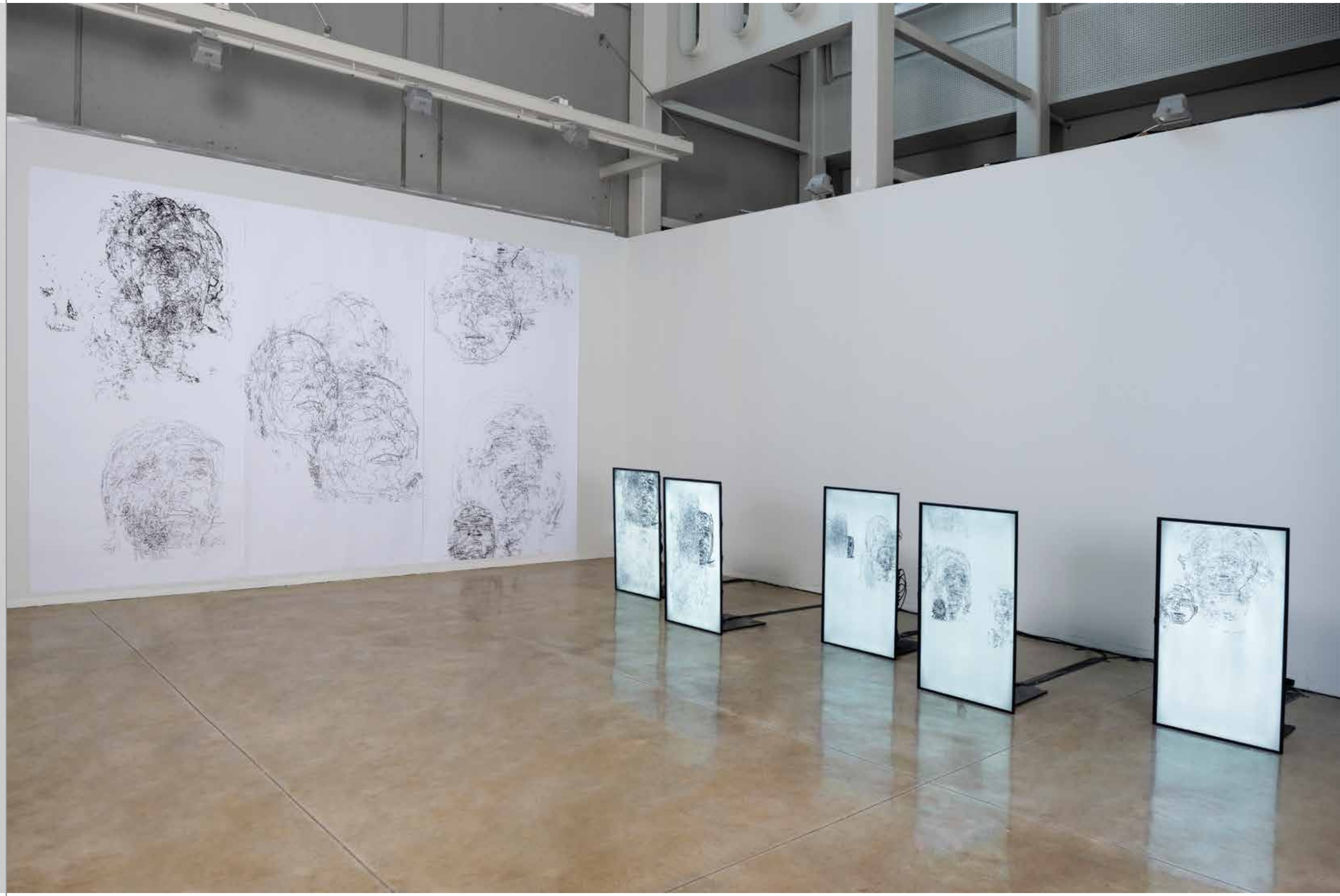

מירי מור, מראה הצבה מתוך הסדרה ״הסודות של ג׳יין דו וג׳ון דו״, מיצב וידאו 5 ערוצי HD והדפסת רישומים דיגיטליים, 2022

ميري مور، مظهر المعرض، و "أسرار جين دو وجون دو" تصوير ديجيتالي وتركيب فيديو، وطباعة سجلات ديجيتاليت, 2022

Miri Mor, Installation view from the series “The Secrets of Jane Doe and John Doe", 5 Channel HD Video Installation and digital illustrations, 2022

נאדין קדור נסראלדין
نادين قدور نصرالدين
Nadine Qadour Nsralden

3
4
6
2

נאדין קדור נסראלדין, מראה הצבה, 3462, 2022
نادين قدور نصرالدين، مظهر المعرض، 3462، 2022
Nadine qadour Nsralden, Installation View, 3462, 2022

3
4
6
2

מי את?
אני אישה ואמא לשניים, מתגוררת בכפר דרוזי וחיה בחברה רב–תרבותית.

באילו סוגי מדיה את פועלת?
אני פועלת באמצעות צילום סטילס.

אילו נושאים מעסיקים אותך כרגע בעבודה שלך?
אני עוסקת בשאלות של גבולות ושייכות המצביעות על נוכחות המרחב הטריטוריאלי והתפרשותו. בוחנת את גבולות המרחב הפיזי והנפשי ואת התיווך ביניהם באמצעות פעולת הצילום, תיווך שמוביל למצב ביניים (מרחב שלישי) המציע מבט של דמיון וביקורת מודעת; מרחב המוזן מכמיהה לחופש שהמציאות החברתית–תרבותית מסרבת להיענות לו.
התערוכה שלי "3462" נקראת על שם הסימון היחידי ששיך לכתובת ביתי – מספר עמוד החשמל של הבית. הדימויים שבתערוכה נוצרו תוך שיטוט במרחב הבית נעדר הכתובת ובסביבתו הקרובה.

מה הם מקורות ההשראה לעבודה שלך?
מקורות ההשראה שלי הם מצבי ההפקר של החיים; מרחב מופקר, פנטזיה, חלום, זיכרון, ביקורת מודעת או מצבים נפשיים מורכבים.
הכל מתחיל ומסתיים בי.

כיצד "מחקר עם ודרך אמנות" השפיע על היצירה שלך?
הכתיבה הממושכת סביב היצירה שלי אפשרה לי להתייחס לפרקטיקה האמנותית שלי כאל מחקר אקדמי, מחקר אקטיבי שתורם ידע לעולם.
ההשפעה הגדולה שלו עלי הייתה בלהבין את מה שגרם לי לכתוב את שאלת המחקר, באיזה שדה בעולם הסקרנות שלי יושבת ואיך היצירה שלי משפיע על שדה העניין.

من أنت؟
أنا زوجة وأمّ لطفلين، أسكن في قرية درزيّة وأعيش في مجتمع متعدّد الثقافات.

ما هي المواضيع التي تشغلك حاليًّا في عملك؟
أعمل بواسطة التصوير الفوتوغرافيّ الثابت.

ما هي أنواع الوسائط التي تعمل بها؟
أنا أتناول مسائل الحدود والانتماء التي تشير إلى حضور الحيّز الإقليميّ وتفسيره. أتقصّى حدود الحيّز الجسديّ والنفسيّ وما بينهما من خلال عمليّة التصوير، الوسيط الذي يؤدّي إلى حالة وسطيّة (حيّز ثالث) يقدّم نظرة خياليّة ونقدًا واعيًا؛ حيّز يُغذّيه توقٌ إلى حريه يرفض الواقع الاجتماعيّ-الثقافيّ الاستجابة لها.
تم تسمية معرضي "3462" على اسم العلامة الوحيدة لعنوان منزلي - رقم عمود الكهرباء الذي يتبع الى المنزل. تم إنشاء الصور في المعرض أثناء التجول في حيّز المنزل الذي يفتقر إلى العنوان وفي محيطه القريب.

ما هي مصادر الإلهام في عملك؟
مصادر إلهامي هي حالات الحياة المهملة. حيّز مهمَل، فنتازيا، حلم، ذاكرة، نقد واع أو حالات نفسيّة معقّدة. كلّ شيء يبدأ وينتهي بي أنا.

كيف أثر "البحث بالفنّ ومن خلاله" على عملي؟
أتاحت لي الكتابة المطوّلة حول إبداعاتي أن أتعامل مع ممارستي الفنّيّة كبحث أكاديميّ، بحث نشط يقدّم المعرفة للعالم. كان تأثيره الكبير عليّ هو فهم ما جعلني أكتب سؤال البحث: في أيّ مجال في العالم يكمن فضولي وكيف يؤثّر إبداعي على مجال اهتمامي.

Who are you?
I am a woman and mother of two, reside in a Druze village and live in a multi-cultural society.

What sort of mediums you use in your artwork?
I work through still photography.

What themes are currently occupying you in your work?
I face the questions of boundaries and belonging that indicate the presence of territorial space and its interpretation. I examine the boundaries of physical and mental space and the mediation between them through the act of photography, mediation that leads to an intermediate state (third space) that offers a view of imagination and conscious critique; A space fed by a longing for freedom that socio-cultural reality refuses to respond to.
My exhibition "3462" is named after the only marking of my home address – the number of the house's electricity pole.
The images in the exhibition were created while wandering the space of the address-lacking house and in its immediate vicinity.

What sources of inspiration affect your work?
My inspirational sources are the no-man's-land states of life; neglected space, fantasy, dream, memory, conscious critique or complex mental states. It all starts and ends with me.

How has “research in and through art” affected your work?
The continuous writing surrounding my work has allowed me to treat my artistic practice as academic research, active research that contributes knowledge to the world. Its great influence on me was the understanding of the source for my research question, in what field my curiosity dwells and how my work affects the field of interest.

נאדין קדור נסראלדין, מראה הצבה, מרחב, 2022
نادين قدور نصرالدين, مظهر المعرض، حيز , 2022
Nadine qadour Nsralden, Installation View, space, 2022

נאדין קדור נסראלדין, חסד פשוט, צילום, 2022
نادين قدور نصرالدين، نعمة بسيطة، تصوير، 2022
Nadine Qadour Nsralden, Simple grace , photograph, 2022

70x46

נאדין קדור נסראלדין, 3462, צילום, 2022
نادين قدور نصرالدين, 3462, صورة، 2022
Nadine qadour Nsralden, 3462 , photograph, 2022

70x46

שירה ריימן
شيرا رايمان
Shira Reiman

ויה

فيا

VIA

שירה ריימן, מראה הצבה, **VIA**, טכניקה מעורבת, 2022
شيرا رايمان، مظهر المعرض، **VIA**، منظر إنشائيّة، تقنية مختلطة، 2022
Shira Reiman, Installation View, **VIA**, Mixed media, 2022

18x10x45

שירה ריימן, בובה, 2022
شيرا رايمان، دمية، 2022
Shira Reiman, Doll, 2022

מי את?
אני אמנית רב תחומית, חיה ויוצרת בתל אביב.

באילו סוגי מדיה את פועלת?
פיסול, מיצב וציור.

אילו נושאים מעסיקים אותך כרגע בעבודה שלך?
מעניינים אותי חלקים פורמליסטים של האמנות. תמיד עניין אותי ליצור אמנות על אמנות. לחקור את המדיום עצמו. כפסלת עולות אצלי שאלות על קומפוזיציה, מסה, צורה ויחסים בין דברים עוד לפני הסיפור והדימוי. במיצב הנוכחי, **VIA**/ויה, מעסיקים אותי היחסים שבין זכרון ודמיון, דרכם אני עוסקת בשאלה, איך באמצעות הפיסול אני נפגשת עם מקום שהוא בתווך, בין תחושת הביטחון ותחושת האימה?

במיצב **VIA**/ויה אני עורכת טקס פרידה לכלב הזאב המנוח שלי שהומת לפני כ־20 שנה ללא ידיעתי, אבל ראיתי את המעשה מהצד. אני מכינה לו "ארון קבורה" מחבק, נפרדת ממנו ומשלחת אותו לים, מוציאה אותו לטיול אחרון לנדוד, בשיטוט אינסופי .

מה הם מקורות ההשראה לעבודה שלך?
חלק גדול מההשראה שלי מגיעה ממוסיקה. המוסיקאים מארק לאנגן וג'ון פרושיאנטה קרובים לליבי. הקולנוע כמדיום מהווה השראה בשבילי ליצירת מיצב. ובייחוד הבמאי דיוויד לינץ'.
בבסיסה, האמנות שלי ביוגרפית. אמנות על החיים. הדימויים, הנושאים והאסוציאציות מתחילים בדרך כלל בדימוי הקשור לחוויה ראשונית שלי, לזיכרון קפוא מהעבר. אני מקבלת השראה מפסיכולוגיה ובעיקר מפסיכואנליזה. אני מאמינה שהאמנות מנסה לחשוף דברים שנשכחו בצד, להטעינם ברעיון, ליצור להם מרחב חדש וליצור בעזרתם חוויה מקיפה מול היצירה ומול העולם.

כיצד "מחקר עם ודרך אמנות" השפיע על היצירה שלך?
ההשפעה הגדולה של הקורס היא על ההבנה המעמיקה יותר של אופן הפעולה שלי כאמנית, ועל ההבנה שהפעולה שלי מחקרית ומדעית לכל לדבר. הסטודיו הוא המעבדה בה אני בודקת דברים דרך פרקטיקות שונות ושאלות מחקר, המצויות בשינוי מתמיד ואליהן אני מסתגלת כל פעם מחדש.

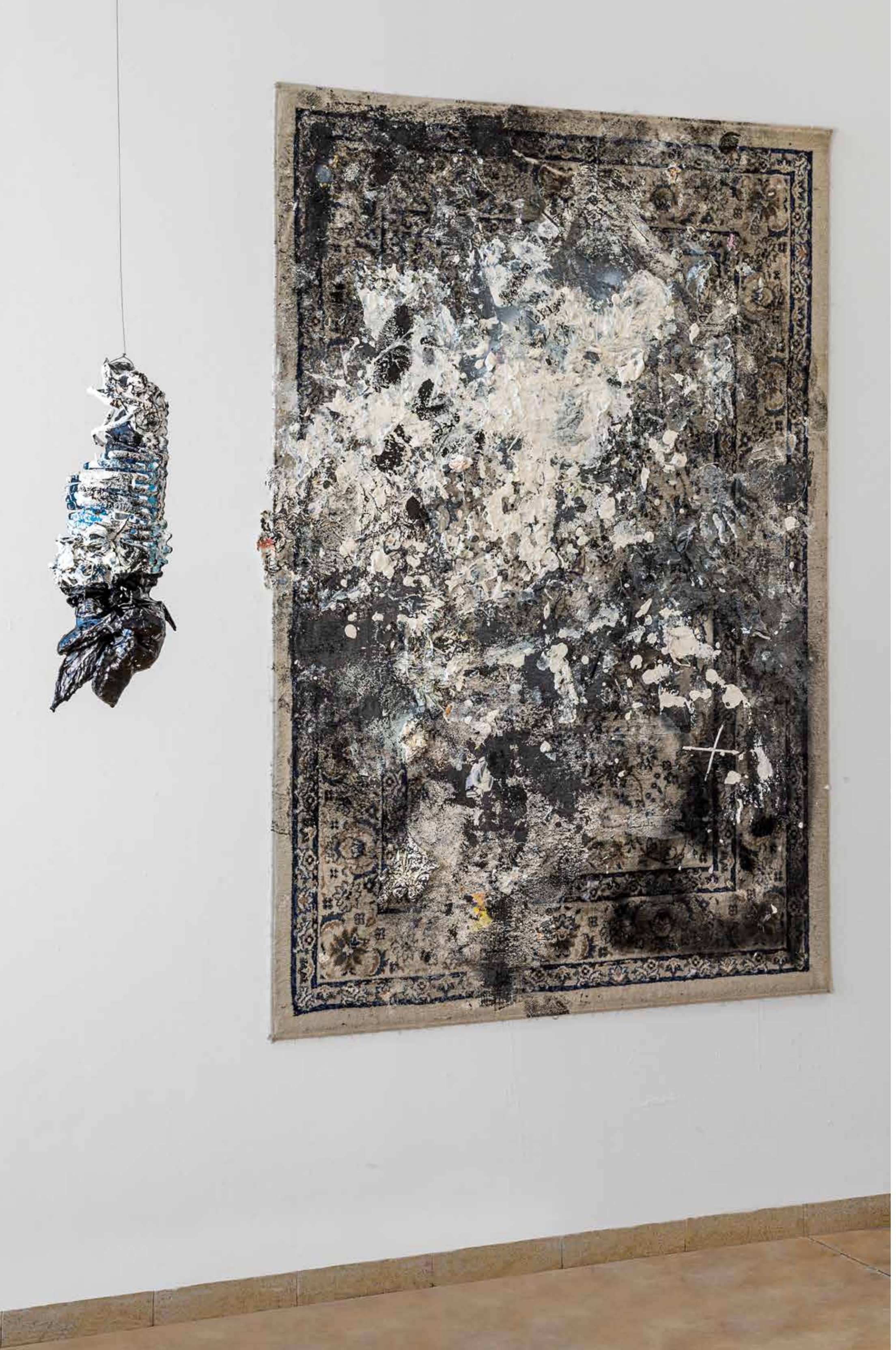

من أنت؟
أنا فنّانة متعدّدة المجالات، أعيش وأبدع في تل أبيب.

ما هي المواضيع التي تشغلك حاليًّا في عملك؟
نحت، إنشاء ورسم.

ما هي أنواع الوسائط التي تعمل بها؟
تثير اهتمامي الأجزاء الشكلية للفنّ. لطالما كنت مهتمّة بإبداع الفنّ عن الفنّ. أن أبحث الوسيط نفسه. بصفتي نحّاتةً، تثور لديّ أسئلة حول التوليفة، الكتلة، الشكل والعلاقات بين الأشياء حتّى قبل القصّة والصورة. في الإنشائيّة الحاليّة، **VIA**/ فيا، تشغلني العلاقات بين الذاكرة والخيال، والتي من خلالها أتعامل مع السؤال، كيف يمكنني من خلال النحت أن ألتقي بمكان يقع في المنتصف، بين الشعور بالأمان والشعور بالرعب؟
في الإنشائيّة **VIA**/ فيا، أقوم بطقس وداع لكلبي الذئب الراحل الذي أُميت منذ حوالي 20 عامًا دون علمي، لكنّني رأيتُ الفعل من الجانب. أحضِّر له "نعشًا" مُعانقًا، أودّعه وأرسله إلى البحر، آخذه إلى نزهة أخيرة للتجوّل، في نزهة تجوال لا نهاية لها.

ما هي مصادر الإلهام في عملك؟
يأتي الكثير من إلهامي من الموسيقى. الموسيقيّان مارك لانجين وجون بروسيانتي قريبان من قلبي. السينما كوسيط هي مصدر إلهام بالنسبة لي لإبداع الإنشائيّات. وخاصّة المخرج دافيد لينتس.
في جوهره، فنّي هو سيرة ذاتيّة. فنّ عن الحياة. تبدأ الصور، المواضيع والتداعيات عادةً بصورة مرتبطة بتجربة شخصيّة من تجاربي، بذاكرة مجمّدة من الماضي. أستلهم من علم النفس، وخاصّة التحليل النفسي. أنا أومن بأنّ الفنّ يحاول الكشف عن الأشياء التي تمّ نسيانها جانبًا، وتحميلها بفكرة، وخلق مساحة جديدة لها، وصوغ تجربة شاملة بمساعدتها مقابل الإبداع والعالم.

كيف أثر "البحث بالفنّ ومن خلاله" على عملي؟
يتمثل التأثير الكبير للدورة في الفهم الأعمق لكيفيّة تصرّفي كفنّانة، وفي فهم أنّ عملي هو بحثيّ وعلميّ بكلّ معنى الكلمة. الأستوديو هو المختبر الذي أقوم فيه بفحص الأشياء من خلال ممارسات وأسئلة بحثيّة مختلفة، والتي تتغيّر باستمرار وأنا أتأقلم معها كلّ مرّة من جديد.

194x134

שירה ריימן, פני השטח, 2022
شيرا رايمان، على السطح، 2022
Shira Reiman, Surface, 2022

32x18x20

שירה ריימן, הלב שלי, טכניקה מעורבת, 2022
شيرا رايمان، قلبي، تقنية مختلطة، 2022
Shira Reiman, My Heart, Mixed media, 2022

Who are you?
I am a multidisciplinary artist, living and creating in Tel Aviv

What sort of mediums you use in your artwork?
Sculpture, installation and painting.

What themes are currently occupying you in your work?
I am interested in the formalist facets of art and have always been interested in creating meta-art and exploring the medium itself. As a sculptor, I face questions about composition, mass, form, and the relationship between things prior to the story and image.

In the current installation, VIA, i focus on the relationship between memory and imagination, through which I face a question - "how do I reach the middle ground between the sense of security and the sense of terror through sculpture." My installation, VIA, is a farewell ceremony for my late dog who had been put down about 20 years ago without my knowledge, but I witnessed it unnoticed. I created a hugging "coffin" where I can say goodbye to him and send him to the sea, taking him out for the last time, to wander on an endless walk.

What sources of inspiration affect your work?
Much of my inspiration comes from music. Mark Lanegan and John Frusciante are the closest to my heart. Cinema as a medium is an inspiration for me in creating installations. Filmmaker David Lynch, especially, has been a strong influence.

At its core, my art is biographical. Art about life. The images, themes, and associations usually begin with an image related to my childhood experiences, a frozen memory. I get inspired by psychology and especially by psychoanalysis. I believe that art can reveal memories that were disregarded, load them with an idea, create a new space for them, and create a comprehensive experience against the work and against the world.

How has “research with and through art” affected your work?
The greatest impact of the course is the deeper understanding I now have of how I approach and go about my art. Accepting that my process could be methodical and scientific. My studio is my laboratory where I examine things through various practices and research questions, which are constantly changing and to which I adapt every time.

שירה ריימן, מתוך הסדרה דובוני לא אכפת לי, טכניקה מעורבת, 2022
شيرا رايمان، دببة لا مبالية, تقنية مختلطة، 2022
Shira Reiman, from the series Careless bears, Mixed media, 2022

50X45X42

נדב ויסמן, חלום תחת רוג'ום, עץ לבוד, 2022
نداف فايسمان, حلم تحت رجوم, خشب رقائقي, 2022
Nadav Weissman, Dream under cairn, plywood, 2022

88X54X14

ענבל כהן חמו, מתוך "מה שחשבתי צל הוא הגוף האמיתי", הזרקת דיו על נייר ארכיבי, 2017
عنبال كوهين حمو, من "ما ظننتُه ظلًّا كان الجسم الحقيقيّ", طباعة حبر نفاث على ورق أرشيفي, 2017
Inbal Cohen Hamo, From "That which I thought shadow is the real body", Archival pigment print, 2017

56×41

בוגרת خرّيجة Graduate	/	מנחה ميسِّرة Mentor
אנה איילת אפל آنا ايلت ابل Anna Ayelet Eppel		מריק לכנר ماريك ليخنر Marik Lechner
ענבל כהן חמו عنبال كوهن حمو Inbal Cohen Hamo		נדב ויסמן نداف فايسمان Nadav Weissman
מירי מור ميري مور Miri Mor		רונה יפמן رونا يفمان Rona Yefman
נאדין קדור נסראלדין نادين قدور نصرالدين Nadine Qadour Nsralden		ורדי כהנא ڤاردي كهانا Vardi Kahana
שירה ריימן شيرا رايمن Shira Reiman		סיגלית לנדאו سيجاليت لانداو Sigalit Landau

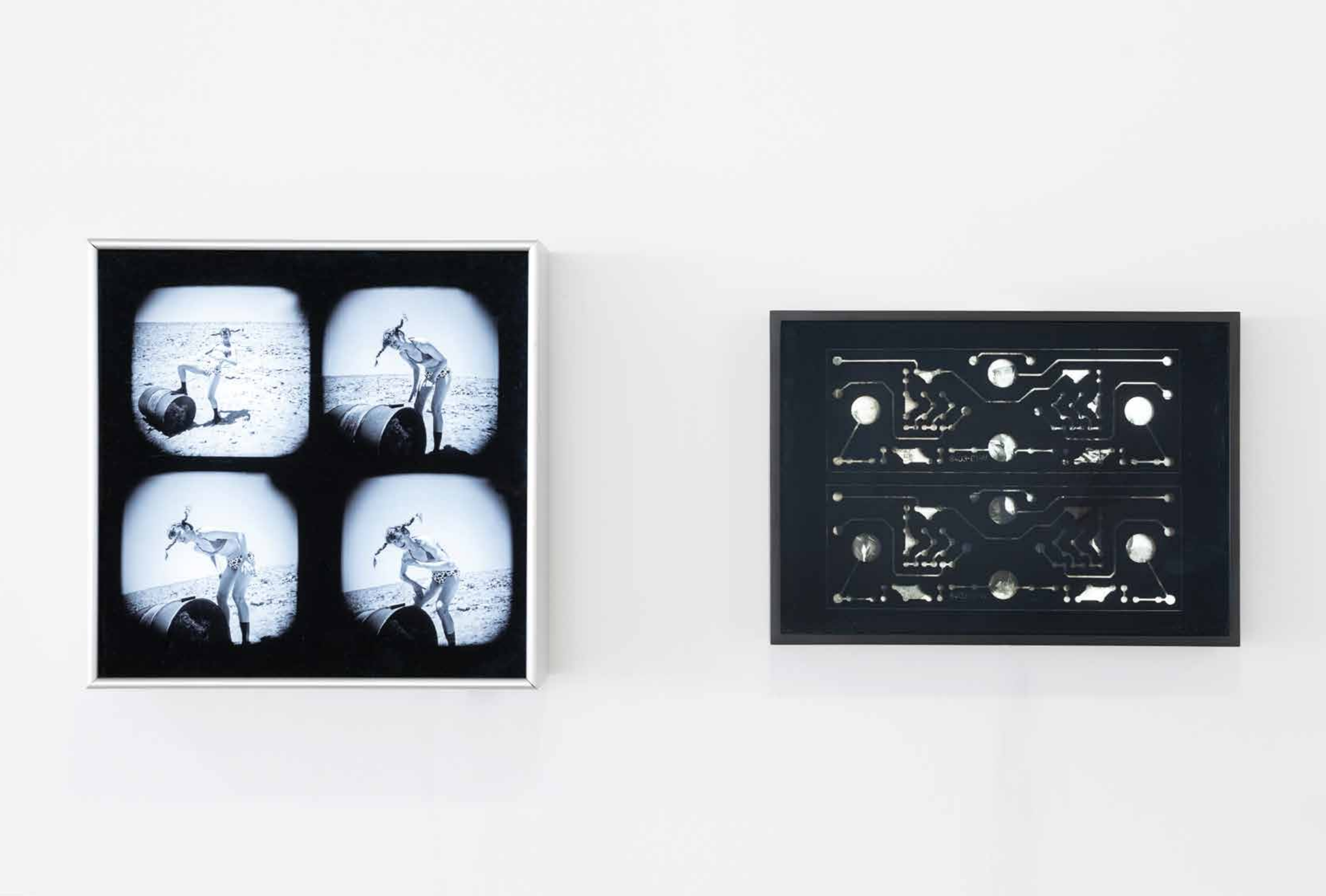

מירי מור, ללא כותרת, מתוך הסדרה תרשימי זרימה, קופסת אור עץ, 2021
ميري مور، بدون عنوان، من السلسلة مخطّطات انسيابيّة،، صندوق ضوء خشبيّ, 2021
Miri Mor, Untitled, from the series “Flow charts”, Wooden light box, 2021

29/41/4

רונה יפמן, בילבי – טניה מתופפת במדבר, תצלומי שחור לבן, קופסת אור אלומיניום, 2008
رونا يفمان، بيلبي - تانيا تعزف في الصحراء،, صور بالأبيض والأسود، صندوق ضوء من الألومنيوم, 2008
Rona Yefman, Pippi L - Tanja clapping in the Desert, Black and white photographs, Aluminum light box, 2008

40/40/15

סיגלית לנדאו, הכתרה, זר נחושת מצופה בגבישי מלח, 2020.
سيغاليت لنداو، تتويج، .إكليل نحاسي مغطى ببلورات الملح, 2020
Sigalit Landau, Coronation, copper Wreath coated in salt crystals, 2020

75×75

שירה ריימן, הזר של טארה, פלסטיק וגומי מצופים בחומר איטום שחור, 2019
شيرا رايمان، إكليل تارا، إكليل مصنوع من البلاستيك المطلي بمادة مانعة للتسرب سوداء, 2019
Shira Reiman, Tara’s Wreath, Wreath made of plastic coated with black sealant, 2019

75×75

אנה איילת אפל, ללא כותרת, אקריליק על בד, 2022
آنا أيليت إبيل، بدون عنوان، أكريليك على قماش، 2022
Anna Ayelet Eppel, Untitled, acrylic on canvas, 2022

51X40

מריק לכנר, ירח מלא, שמן על בד, 2021
ماريك ليخنر، قمر مكتمِل، زيت على قماش، 2021
Marik Lechner, Full Moon, Oil on Canvas, 2021

50x40

ורדי כהנא, משפחה אחת, בני גיל בבריכה, הרצליה, 2005
ڤاردي كهانا, عائله واحده, ابني جيل في المسبح, هرتسليا, 2005
Vardi Kahana, One family, my son Gil at the pool, Herzliya, 2005

50×50

נאדין קדור נסראלדין, הגיבור, צילום, 2022
نادين قدور نصرالدين, البطل, صورة, 2022
Nadine qadour Nsralden, hero, photograph, 2022

75×50

MFA 2022

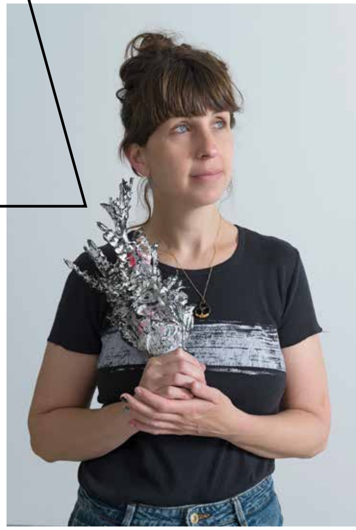

שירה ריימן
شيرا رايمن
Shira Reiman

054-4585697
www.shirareiman.com
Shira.reiman@gmail.com
shira_reiman

נאדין קדור נסראלדין
نادين قدور نصرالدين
Nadine Qadour Nsralden

052-6082575
nadineqadour.com
nadineqadour@gmail.com
Nadinensralden

מירי מור
ميري مور
Miri Mor

052-5675057
www.mirimorphotography.com
mirimor.studio@gmail.com
mirimor_ph

ענבל כהן חמו
عنبال كوهن حمو
Inbal Cohen Hamo

054-5425833
inbalcohenhamo.com
inbalco@gmail.com
inbalcohenhamo

אנה איילת אפל
آنا ايلت ابل
Anna Ayelet Eppel

052-5871274
annaeppel.com
anna.ayelet.eppel@gmail.com
anna.eppel

בוגרים של תכנית התואר השני MFA

2005 אבי איפרגן, שי עיד אלוני, ליטל בראון, שרון גלזברג, אנדריאה מנדרסקו

2006 אפרת גל-נור, טל חת, מנאל מחמיד, ניצן סט, שחר סריג

2007 ענת ברמן, יורי כץ, נואל נפאע, מרב סודאי, קרן ענבי, טל פרנק,
אנג'לה קליין, טליה רז

2008 ליאור אפל, רותי בן-יעקב, דביר כהן-קידר, תומר כץ, רויטל לסיק,
הילה נבו, אלעד ערמון, אמיר פולק ואלונה פרידברג

2009 ורד אהרונוביץ, דורון איליה, אבנר איתן, ויקטור אללוף, מיקה בצר, סיגלית בקר,
מיכאל חלאק, ויק יעקובסון-פריד, נטע ליבר-שפר, דינה שנהב

2010 טל אמיתי, טל דולב, איריס חסיד סגל, דינה לוי, שלומית ליוור, תמרין מקרוב

2011 מקס אפשטיין, מירי בויום, מתן בן כנען, אורנה בן שטרית, טליה הופמן,
תמר ויזל, דנה זונשיין, דניאל יצחקי, ג'אבר עבאס, אסנת שחם, תמר שפר

2012 קובי גופר, דורון וולף, עדי ויצמן, אמירה זיאן, יבגניה נוביקוב, שירה סגול,
עביר עטאללה, יעל עמית, עאהד פאעור, נועה תבורי

2013 ליאלי אגאבריה, יפעת בר-לב, לירון גולן וסרמן, ניר דבוראי, מעין חיו, בועז כץ,
שקד מימרן, הילה סלעי, יעל עומר, יובל פייגלין, רונית קאהן, מיכל קלסובסקי

2014 מהא אבו חוסין, פואד אגבאריה, דודיק אופנהיים, מנאר זועבי,
ריטה כץ, ודים נמירובסקי, אליסף קובנר

2015 עינת אמיר, איילת השחר דבירי, אבי כוכבי, ענבל מנדס-פלור, מורן פישר,
מחמוד קייס, סמאח שחאדה, שלי שמורק, יובל שפירא, יעל תורן

2016 אורית טוכמן דואר, גוני חרל"פ, יערה כליפי, דנה לאור, רותם מנור,
ניר מצליח, שולמית עציון, אלכס קרמר, ענת רוזנסון בן חור

2017 אמי ספרד, אסתר אברמסון, ורד נסים, חנאן ארמלי חדד, עולא זיתון,
תומר גרינברג, תיה (תחיה) דולינסקי

2018 הדיל אבו ג'והר, מורג'אן אבו דיבה, ג'פרא אבו זולוף,
שיר לייזר, סאהר מיעארי, רון עמיר, ינאי קלנר, נטעלי רון-רז

2019 ציקי אייזנברג, אפרת בואנה, דריה דוידוב, אלה כהן ונסובר,
איריס סינטרה, נורה פורת, אמילי קופר, אמיר שהם

2020 דועאא בדראן, עידו דגן, מרינה דיגילוב, אסאלה חסן,
ילנה קווטני, מריה קול יעקב, סומא קעדאן

2021 רות אור, שרית אכטנברג, מיכל בלייר, רובי בקל, אריק יודקוביץ',
יארא מחאג'נה, אלינה ספשילוב, חיימי פניכל, ספא קדח,
ענת רגב גיסיס, עמיר רוזנברג

2022

אנה איילת אפל
آنا ايلت ابل
Anna Ayelet Eppel

ענבל כהן חמו
عنبال كوهن حمو
Inbal Cohen Hamo

מירי מור
ميري مور
Miri Mor

נאדין קדור נסראלדין
نادين قدور نصرالدين
Nadine Qadour Nsralden

שירה ריימן
شيرا رايمن
Shira Reiman

תערוכה
אוצרות התערוכה: פרופ׳ שרון פוליאקין וד״ר טליה הופמן
אחראית הפקה: ורד לוינסון
הקמה: יואב זילברג, שי דוידי, איציק כהן

קטלוג
קונספט ועיצוב: לירון גולן וסרמן
צילום: ורהפטיג ונציאן בע״מ
תרגום: רואא תרגומים
כל הזכויות שמורות, מאי 2022
החוג לאמנות, אוניברסיטת חיפה
המשכן לאמנויות, ע״ש ד״ר ראובן הכט